

Modtaget pr. mail den 28. marts 2022

BILAG 6

Danes Worldwides synspunkter af generelle problemstillinger i forhold til familiesammenføringsreformen fra 2018 og administrationen heraf

Danes Worldwide takker endnu en gang for at være blevet inddraget i interessentgruppen til eftersyn af familiesammenføringsreglerne fra 2018.

Vi mener generelt, at reglerne fra 2018 var en forbedring for vores medlemmer i forhold til de da gældende regler og herunder tilknytningskravet. Der er dog stadig en del udfordringer for udlandsdanskerne og deres udenlandske ægtefæller både i reglerne, men også rent praktisk, så der er fortsat behov for forbedringer på området. Vi vil her gennemgå, hvad vi oplever som de største udfordringer hos vores medlemmer, udlandsdanskerne.

Problemer for udlandsdanskerne

De nuværende danske regler for familiesammenføring er i sin udformning møntet på personer bosiddende i Danmark, som ønsker at få deres udenlandske ægtefælle/partner til Danmark. Men heri er blevet glemt en stor gruppe, nemlig udlandsdanskerne. Det sker ofte, når en dansker tager ud i den store verden - for oplevelsen, for at studere, fordi et spændende jobtilbud byder sig - at kærligheden rammer i skikkelse af i en person, som er udlænding.

Når udlandsdanskerne ønsker at vende hjem til Danmark og medbringe deres udenlandske partner, bliver de mødt af regler, som i meget ringe grad afspejler udlandsdanskernes situation og deres opfattelse af dem selv. Dette afspejler sig blandt andet i sprogbrug. Eksempelvis bliver den danske ægtefælle på nyidanmark.dk, samt i ansøgningsskemaet, beskrevet som "ansøgerens ægtefælle i Danmark", "den herboende ægtefælle" osv. Vores medlemmer, som typisk er danskere bosat i udlandet, har svært ved at genkende sig selv i beskrivelserne, da de ikke er bosiddende i Danmark. Dette medfører, at det kan være vanskeligt for dem at gennemskue reglerne.

Helt grundlæggende er Danes Worldwide derfor meget positivt stemt over for dette serviceeftersyn af reglerne for familiesammenføring, men håber samtidig at det også vil medføre reelle ændringer i reglerne og at udlandsdanskerne og deres specifikke behov bliver indarbejdet i disse ændringer.

Generelt om betingelserne for familiesammenføring efter de danske regler

Administrativt: Sagsbehandlingstiden

Når man er bosiddende i udlandet kan det være en fordel at søge om familiesammenføring fra udlandet, så man undgår at skulle være i Danmark på processuelt ophold, hvor den udenlandske ægtefælle ikke må arbejde og ikke er dækket af den danske sygesikring.

Derfor står parret i et svært valg om hvornår man skal ansøge. Det kan give mening at søge fra udlandet og så afvente at man får opholdstilladelsen, så når man flytter til Danmark, så har den udenlandske partner ret til at arbejde i Danmark og vil være dækket af den danske sygesikring. Hvis man flytter til Danmark før der er truffet afgørelse, så kan den udenlandske ægtefælle få lov til at opholde sig i Danmark, men er ikke dækket af sygesikringen og må ikke arbejde. Det kan derfor være en periode på flere måneder,

Danes Worldwide

hvor den udenlandske ægtefælle kan sidde derhjemme på processult ophold og trille tommelfingre. Dette er for mange en meget usikker periode og ikke ligefrem integrationsfremmende. I tilfælde af at man får afslag, så vil den udenlandske ægtefælle skulle forlade Danmark igen og så vil en evt. integration i Danmark så føles forgæves.

Hvis man derimod forsat sidder i udlandet og der bliver truffet hurtig afgørelse, så skal man pludselig stille den økonomiske sikkerhed i en dansk bank og få den godkendt af en kommune, som man endnu ikke bor i. dertil bliver mange også stressede af, at de tror at de skal flytte til Danmark med det samme, selvom de troede at de havde et par måneder før flytningen blev aktuel.

EU-reglerne

Det er almindelig kendt, at når danskere og deres udenlandske ægtefæller ikke kan opfylde betingelserne for de danske regler for familiesammenføring, så gør de i stedet for at de EU-retlige regler. Det kan derfor virke helt uforståeligt at man fra Danmarks side vælger at opstille nationale regler, som giver dårligere rettigheder, forudsætninger for etablering af familieliv i Danmark og begrænser danske statsborgeres rettigheder, når alt dette kan undgås og omgås via EU-reglerne.

Det giver derfor i mange sammenhænge ikke mening, at man i dansk politik insisterer på at skærpe reglerne for familiesammenføring, opstille mange krav og på flere måder sætter økonomiske restriktioner op for, at sikre sig at den danske stat ikke skal betale for udlændingens underhold i Danmark. Da EU-reglerne allerede giver danske statsborgere mulighed for at få deres tredjelands ægtefæller med til Danmark og opnår lovligt ophold i Danmark via disse regler, så virker det som nytteløst at opstille disse nationale restriktioner. Derfor burde man helt grundlæggende lave nationalt gældende regler for ægtefællesammenføring til Danmark mellem en tredjelands statsborger og en dansk statsborger, som er mere lig med det EU-retlige regler.

Udfordringer specifikt for udlandsdanskerne

For mange udlandsdanskere gælder det, at de har forladt Danmark i en ung alder. Nogen er vokset op i udlandet, fx pga. forældres udstationering, andre er taget til udlandet for at få en videregående uddannelse eller første job. Derfor er der mange udlandsdanskere som har problemer med at opfylde deres del af integrationskravet. Udlandsdanskerne opfylder ofte kravet om at tale dansk, har videregående uddannelse og erhvervs erfaring, men de kan ikke dokumentere deres danske og udenlandsk uddannelse og erhvervs erfaring tæller ikke med i integrationskravet.

Integrationskravet - Den danske ægtefælles 5 års fuldtidsbeskæftigelse i Danmark

Danskere som har arbejdet i udlandet, enten som udsendt af en offentlig myndighed eller af en privat virksomhed eller ansat hos en international organisation, som Danmark er medlem af, oplever, at ved familiesammenføring tæller dette arbejde ikke med i de 5 års beskæftigelse i Danmark. Dette er på trods af, at disse personer kan have været registreret med høj vejkode og været fuld skattepligtige til Danmark eller som udsendt til en dansk ambassade i alle andre sammenhænge har været anset, som at have arbejdet på dansk jord.

Danes Worldwide

Ved beregningen af optjeningen af folkepension (fuld eller brøk) bliver ophold i udlandet i det fem følgende situationer talt med - 1) hyre på et dansk skib, 2) udsendt som repræsentant af dansk offentlig myndighed, 3) som beskæftiget i offentlig dansk interesse, 4) som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab og 5) ophold i udlandet på grund af uddannelse. Hvis dette kan tælle med som ophold/arbejde i forhold til optjeningen af folkepension, bør dette også tælle med i vurderingen af fuldtidsbeskæftigelse i Danmark.

Derudover så burde erhvervserfaring – uanset hvor i verden den kommer fra – blive anset som et plus i forhold til integrationen i Danmark ved familiesammenføring. Udenlandsk erhvervserfaring vil ofte kunne bidrage med ny viden, udvikling, samarbejdsmuligheder og diversitet til det danske arbejdsmarked, samt styrke Danmarks tiltrækningskraft at højt specialiseret arbejdskraft.

Integrationskravet - Prøve i Dansk 3

Danes Worldwide kan godt forstå hensynet bag, at den danske/herboende ægtefælle skal kunne tale dansk. Vi oplever dog, at en særlig gruppe af vores medlemmer har vanskeligt ved at opfylde kravet om Prøve i Dansk 3. Det gælder især for den gruppe, der kaldes "third culture kids", hvilket er en betegnelse for eksempelvis danske børn, der er født af danske forældre, men som er opvokset i udlandet. Denne gruppe har især vanskeligt ved at opfylde de skriftlige krav i danskprøven, da deres skolegang er foregået i udlandet. Typisk er disse "third culture kids" meget attraktive for Danmark, da de pga. dansk ophav, indsigt og tilknytning er nemt integrerbare i samfundet. Derudover har de typisk en international profil og kan tilbyde international uddannelse og erhvervserfaring til det danske arbejdsmarked.

Da kravet om Prøve i Dansk 3 er obligatorisk, oplever vi, at denne særlige gruppe af danske statsborgere afskæres fra muligheden for familiesammenføring til Danmark.

Fælles børn, som er danske statsborgere

Rigtig mange af vores medlemmer spørger ind til betydningen af fælles børn, som er danske statsborgere, når de skal søge om familiesammenføring. Svaret om at børnene ingen betydning har, er en stor overraskelse for mange. Børnene er som oftest født i udlandet og opfylder derfor ikke kravet om en selvstændig tilknytning til Danmark. Mange finder det mærkværdigt at familiesammenføringsreglerne er møntet på forholdet mellem ægtefællerne, hvor familien som samlet enhed har begrænset eller ingen betydning.

I den strikse fortolkningen af Chavez-Vilchez-dommen (C-133/15) og dansk praksis oplever vi, at udlændsdanskere og deres tredjelands ægtefælle, samt fælles danske børn, reelt bliver tvunget til at forlade Danmark/Unionens område. Det er de færreste familier, som vælger at den ene forældre skal bo i Danmark med børnene, mens den udenlandske forældre bor i udlandet. Hertil kunne familien vælge at gøre brug af EU-reglerne til at opnå familiesammenføring til Danmark, så den skærpede fortolkning vil kun besværliggøre flytningen til Danmark og udskyde den midlertidigt. Derfor burde man som minimum fortolke dommen til at give tredjelandsforælderen/ægtefællen en afledt opholdsret af de fælles danske børn, så hele familien kan bosætte sig i Danmark. Man burde dog helt generelt udvide betydningen af fælles børn, som er danske statsborgere til, at give en udvidet adgang til at opnå familiesammenføring til Danmark, så hele familien kan flytte nemmere hertil.

De grundlæggende betingelser - den økonomiske sikkerhed

På grund af hvidvaskreglerne har de fleste danske banker i løbet af de seneste år strammet deres procedure væsentligt og især når det kommer til kunder med udenlandsforhold. Derfor oplever rigtig mange udlandsdanskere, at det kan være svært at få en dansk bank til at stille den økonomiske sikkerhed. Især i de tilfælde hvor der er søgt om familiesammenføring fra udlandet oplever mange udlandsdanskere, at det er svært at få en dansk bank til at oprette bankgarantien, mens de forsat er bosiddende i udlandet. De danske banker vil typisk først have personer som bankkunder, når de er bosiddende i Danmark.

Til eksempel havde vi et medlem, som havde boet i tre år på Grønland, hvor han havde opnået familiesammenføring med sin hustru. Parret ville nu flytte til Danmark og nåede også så langt i processen, at Udlændingestyrelsen bad dem om at stille den økonomiske sikkerhed. Manden gik til seks forskellige banker, som alle gav afslag med begrundelsen, at de ikke forstod hans grønlandske skattepapirer. Herefter gav parret op på bankerne, den økonomiske sikkerhed og familiesammenføring efter de danske regler og flyttede til Tyskland, for derigennem at opnå familiesammenføring efter EU-reglerne.

Dertil kan det være svært at flytte til Danmark og etablere sig, fx købe fast ejendom, når man skal stille den økonomiske sikkerhed, som kan være bundet i op til 10 år. Vi oplever, at mange synes det er et meget stort beløb på de ca. 100.000 kr., som begrænser parrets økonomiske råderum. Dertil er der alligevel et krav om, at man skal være selvforsørgende, så det giver ikke yderligere sikkerhed mod at parret ikke modtager offentlig støtte.

Udlandsdanskere som kun kortvarigt flytter til Danmark og kun har planer om at opholde sig her i 1-3 år, så børn og ægtefælle kan få kendskab til Danmark, men ikke med henblik på permanent ophold, synes også, at kravet om den økonomiske sikkerhed er voldsomt.

Integrationskravet - Den danske ægtefælles 6 års uddannelse i Danmark

For danske børn, som er opvokset i udlandet, ser vi ofte, at det kan være et problem at opfylde de 6 års uddannelse i Danmark, hvor mindst et år skal være på gymnasialt niveau. Vores medlemmer kan som oftest inddeles i to grupper:

Den ene gruppe er som oftest født og opvokset i udlandet og har derfor ingen eller begrænset skolegang i Danmark. De har måske taget nogen klassetrin i den danske folkeskole eller også så vender de tilbage til Danmark for at tage en videregående uddannelse. Disse personer kan derfor fx have fem års universitetsuddannelse fra Danmark, men netop ikke opfylde kravet om seks år.

Den anden gruppe vi ser har taget folkeskolen i Danmark eller dele heraf, men er derefter taget til udlandet. De har ofte mellemlange- eller lange videregående uddannelser fra udenlandske uddannelsesinstitutioner, som kunne være til gavn for det danske arbejdsmarked. Til illustration vil vi gerne bruge Mads Rønne Almassalkhi, som fremstod i en artikel i Politiken den 17. februar 2022 "Danmark støder eliteforsker fra sig", hvor Danes Worldwide i den sammenhæng havde skrevet et indlæg til Politiken (se vedlagte bilag) om Mads og hans situation. Dertil den opfølgende artikel også bragt i Politiken, "Forskerens familie kan blive" den 20. februar og Mads' deltagelse i programmet Deadline på DR2 den 19. februar.

Danes Worldwide

Integrationskravet - den udenlandske ægtefælles fuldtidsbeskæftigelse

Danes Worldwide oplever, at vores medlemmers ægtefæller ofte ikke lever op til beskæftigelseskravet, især hvis den udenlandske partner er en kvinde. I lande som eksempelvis USA er det meget almindeligt, at hustruen er hjemmegående med børnene. Vores medlemmer med høje eller internationale stillinger oplever, at der er behov for, at hustruen er hjemmegående for at privatlivet hænger sammen.

Der er også mange lande, som ikke har den samme sædvane for ansættelseskontrakter eller arbejdstid indenfor 9-16. derfor kan det være svært for mange udlændinge at dokumentere ansættelse på samme vilkår som arbejde i Danmark. Derfor garanterer kravet om fuldtidsbeskæftigelse for den udenlandske ægtefælle ikke ansættelse i Danmark eller en hurtigere integration.

Ligestilling af tredjelandsborgere med opholds- og arbejdstilladelse og medfølgende familie og danskere og udenlandsk familie med job i Danmark, som opfylder betingelserne herfor (beløbsordningen, positivlisterne, forskerordningen osv.)

Udenlandske statsborgere kan få opholdstilladelse i Danmark og tage deres udenlandske partner med sig, hvis en af partnerne finder et arbejde i Danmark, som er omfattet af eksempelvis beløbsordningen, positivlisten eller forskerordningen. Hvis en person, der er dansk statsborger finder et tilsvarende job, giver det ikke personens familie ret til opholdstilladelse i Danmark. På denne måde favoriseres udenlandske statsborgere over danske. I Mads Rønne Almassalkhis tilfælde, hvor Mads både er dansk og amerikansk statsborger, ville han, hvis han udelukkende var amerikansk statsborger have fået et job i Danmark som forsker, der falder ind under forskerordningen, kunne få en opholds- og arbejdstilladelse og kunne få sin hustru med til Danmark som medfølgende ægtefælle. Havde Mads blot været amerikanske statsborger - og ikke også dansk - ville både han og hustruen og deres tre børn nemt kunne bosætte sig i Danmark. Denne favorisering af udlændinge over danske statsborgere medfører, at vigtige ressourcer med kendskab til både danske og internationale forhold begrænses adgang til Danmark.

Andet

Gebyr og andre udgifter

Sagsbehandlingsgebyret for familiesammenføring er i 2022 på 10.330 kr. Dertil kan der komme et gebyr for optagelse af biometri ved en dansk repræsentation/outsourcing-virksomhed, som typisk ligger på et par tusinde kroner. Hvis man ikke bor i nærheden af en dansk repræsentation, kan det godt blive en dagsrejse, som også udgør en udgift.

Hertil kommer de 100.000 kr. i økonomisk sikkerhed og A1- og A2-prøverne, som hver koster lige knap 3.000kr. Efterfølgende koster en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen 2.920 kr. Gebyr til forlængelser og sprogprøver indtil man en dag kan opnå permanent opholdstilladelse vil løbe op i rigtig mange penge. Hvis vi igen sidestiller familiesammenføring efter de danske regler med familiesammenføring efter EU-retten, så er dette en økonomisk byrde med de danske regler, som ikke bliver stillet i EU-retten, hvor der hverken er gebyr på ansøgningen eller krav om økonomisk sikkerhed, kun en betingelse om, at man ikke søger om økonomisk hjælp fra værtslandet. Hvis dette er tilstrækkeligt for unionsborgere, burde dette også være tilstrækkeligt for danske borgere og deres udenlandske ægtefæller.

Danes Worldwide

De grundlæggende betingelser – Beståelse af A1 og A2

Danes Worldwide anerkender behovet for, at den udenlandske ægtefælle lærer det danske sprog. Vi oplever dog, at mange pensionister og ældre ansøgere frygter, at de ikke kan bestå de to danskprøver inden for den givne tidsramme på henholdsvis 6 og 9 måneder efter ankomst til Danmark. De bliver skræmt af risikoen for at flytte til Danmark for derefter måske at dumpe danskprøverne og skulle forlade Danmark igen efter at de lige har flyttet hele deres liv hertil.

Afslutningsvist vil Danes Worldwide derfor konkludere, at det ville være meget kærkommet at revurdere de nuværende regler for familiesammenføring fra 2018. I særdeleshed hvis en revurdering ville tilgodese udlandsdanskerne og deres udenlandske ægtefæller/partneres mulighed for at tage ophold i Danmark på kortere eller længere sigt. Herved kan Danmark forbedre danskernes muligheder for at bo og leve i deres hjemland med deres partner/ægtefælle, hvilket i sidste ende kan give mulighed for at tiltrække værdifulde og ressourcestærke danskere.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater - FAU

Formand: Advokat Jytte Lindgård, Niels Hemmingsens Gade 10, 3, 1153 København K.

Tlf.: 33 93 03 30 - E-mail: jl@nhglaw.dk

J. nr. 14315 JL/SB

Bemærkninger til serviceeftersyn af ægtefællesammenføringsreglerne.

Godt at ministeren har sat gang i eftersynet – det er meget tiltrængt

Overordnet tillader jeg mig at understrege, at det ikke blot er ægtefællesammenføringsreglerne, således som de er fastsat i udlændingelovens § 9, stk. 8, der bør revideres, men det er også en administrering af dem, der volder problemer.

En klagesag fra Udlændingestyrelsen til Udlændingenævnet tager urimelig lang tid, mellem et ½ og 2 år. I dette tidsrum går parterne i et totalt vakuum. I få tilfælde har klagen den opsættende virkning, således at parret dog har kunnet være sammen, men den der skal familiesammenføres har ikke ret til at arbejde, ret til at gå på kurser eller ret til at uddanne sig. Ellers skal ægtefællen udrejse eller får slet ikke lov til at komme oftest heller på visum phold

Det vil sige, at det er et fuldstændig vakuum familien står i, i den lange tid klagesagen løber.

Derudover bør der også i et eftersyn af familiesammenføringsreglerne ses på, hvad der sker, når en herboende ægtefælle, der er familiesammenført, pludselig ikke opfylder betingelserne af forskellige grunde, så som den danske ægtefælles udstationering enten skal udrejse eller ikke får lov til at komme ind i landet igen.

Dansk-kravet.

Den herboende ægtefælle skal bestå dansk-3.

Det er meget svært at se, hvilke dispensationsmuligheder der er.

Stærk ordblindhed med ordblindeattester synes at give mulighed for dispensation, men der er ikke tilstrækkelig vejledning i, hvilke attester der kræves, og hvem der skal udstede dem.

Derudover er der det noget sværere emne, hvis en person har PTSD, og er i stand til at tale dansk og kommunikere på dansk, fungere i en dagligdag, oprette eget firma, være leder af dette, men alligevel ikke kan bestå den skriftlige prøve. Her er der intet om dispensationsmuligheder.

I en sag har en person, der driver sin egen kiosk, udover at han har været her så længe, har han også et hus med ejerlejlighed, som han udlejer. Han taler et rimeligt dansk, klart forståeligt, men han kan ikke bestå prøven, han er dumpet 4 gange.

Andre handicaps. -- Hjælp efter loven om aktiv social politik

Hvis den herboende person f.eks. har været udsat for en arbejdsulykke og skal på genoptræning, vil de fleste meget gerne skynde sig at komme i gang igen, og ofte vil det være således, at kommunen går ind i sagen, og "tilbyder" hjælp efter loven om aktiv social politik velvidende, at der

1) er tale om en udlænding

2) at han således derfor ikke vil kunne få sin udenlandske ægtefælle til landet.

Der bør være klarere muligheder for dispensation, hvis det f.eks. er kommunen, der har sørget for at vedkommende kommer i gang igen og vedkommende rent faktisk også gør det. Men alligevel bevirker det at ægtefællen ikke kan komme hertil.

Der bør klart lempes på dette krav.

Der bør en individuel bedømmelse til det sker. Det synes ikke at ske i dag, hvorfor man har fået aktivhjælpen og om den således har hjulpet en i gang, så man er i stand til at få et almindeligt liv og også forsørge sig selv.

Bopælskravet i Danmark.

Udgangspunktet er – naturligvis – at ægtefæller bor sammen.

Et tilfælde, hvor den danske ægtefælle bor med sin udenlandske ægtefælle i Danmark, men har et job, der kræver, at vedkommende ofte er i udlandet i

længere tid. Hvis det er over et halvt år, og der også derfor bliver en bopæl i udlandet, kan det give problemer for den herboende ægtefælle, også selvom den danske ægtefælle rejser frem og tilbage i ferier etc.

Samliv og bopæl før ægteskab

Hvis den danskboende ægtefælle har boet i udlandet og med en udenlandsk kæreste, men de har ikke haft samme bolig, så er det praktisk talt umuligt at løfte bevisbyrden for, at de har haft et egentligt samlivsforhold på 2 boliger.

Naturligvis bør det ikke være således, at man blot kan anføre, at man har haft et fælles samliv, men hvis det i øvrigt kan sandsynliggøres ved billeder, udtalelser fra arbejdsgiver etc. bør et sådant forhold tælle med, og ikke give afslag.

Udstationering af den danske ægtefælle.

Flere konkrete sager har følgende været tilfældet:

Danskeren er udstationeret for et dansk firma i udlandet til ofte et specielt projekt, men med fast ansættelse i det danske firma. Projektet trækker ud og det er vanskeligt at få en dispensation udover 4½ år, således at de kan vende tilbage til Danmark.

Det er ikke rimeligt, hvis det kan sandsynliggøres, at den danske ægtefælle vender tilbage til sit job i Danmark, at ægtefællen ikke kan komme med, ofte vil der i mellemtiden være kommet børn til, som er danske statsborgere. Det er igen meget få muligheder for dispensation. Der bør også via lovgivningen gives større mulighed, hvad jo også følger af internationale konventioner, at der skal ses individuelt på sagerne.

Mange af de sager, der nævnes her, de verserer i Udlændingenævnet.

Tingene pointet ud således at man fra ministeriet og politisk side vil kunne gå ind og ændre på de punkter, hvis der i øvrigt er enighed herom.

Vanskeligheder for ægtefæller til fra 3- lande

Det er ganske urimeligt, at der er visse lande, hvor det praktisk talt er umuligt at få ægtefællesammenføring fra. Det gælder f.eks. Afghanistan.

Når sagen således i Udlændingenævnet trækker ud, er inden for de seneste 4 år og 6 måneder skal man have et arbejde på 4 år på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om permanent opholdstilladelse.

Danskprøvekravet

Det er ganske urimeligt at kræve den formulering, der er i forbindelse med en dansker, der har boet hele sit liv i Danmark, og gået i folkeskolen, men ikke har taget som sådan en videregående uddannelse, men i øvrigt klaret sig strålende.

Det efterfølgende år man skal have, hvorledes skal det udmøntes? Der står, at det skal være 1 år af sammenhængende fuldtidsuddannelse udover grundskolen og 10. klasse. Der nævnes ikke f.eks. de uddannelser som vi havde i "gamle dage" i etaten, ØK, Mærsk og lignende. Naturligvis kan det ikke blive nogen udtømmende opregning, men så kommer igen kravet om, hvorledes det bevises.

Arbejdskravet

En i Danmark værende marokkansk mand, der har været her i 12 år og tidligere gift, skilt for 3 år siden, gift på ny, barn på 2 år, ægtefællen studerer. Han er kunstner, har virksomhed, under corona krisen tjener han ikke noget, familien har aldrig været under offentlig forsørgelse, den danske ægtefælle studerer, modtager SU og arbejder ved siden af. En sådan mand opfylder ikke arbejdskravet, ægtefællen har studeret og ikke haft lang tids arbejde, fællesbarnet er dansker, alligevel skal han sendes ud. Afgørelse er netop afgjort af Udlændingenævnet.

Jytte Lindgård

25. marts 2022

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325659
TRIH@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 22/00171-12

25. MARTS 2022

SKRIFTLIGT BIDRAG TIL SERVICEEFTERSYN AF REGLERNE OM ÆGTEFÆLLESAMMENFØRING

INDLEDNING

Den 14. januar 2022 nedsatte Udlændinge- og Integrationsministeriet en interessentgruppe, som skal give deres bud på et serviceeftersyn af reglerne om ægtefællesammenføring.

Institut for Menneskerettigheder hilser serviceeftersynet velkomment. Instituttets rolle er at bidrage til at kaste lys på en potentiel problematisk effekt af de nuværende regler set i forhold til særligt retten til familieliv og forbuddet mod diskrimination.¹

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 14 forbyder diskrimination, når forskelsbehandlingen berører et forhold, der falder inden for området af en af konventionens øvrige rettigheder, herunder retten til familieliv efter EMRK artikel 8. EMRK artikel 14 beskytter mod usaglig forskelsbehandling af personer, der befinder sig i sammenlignelige situationer. Enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling er således forbudt, medmindre forskelsbehandlingen forfølger et sagligt formål og er proportional.²

¹ Institut for Menneskerettigheder, høringssvar af 13. april 2018, https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/04_april_18/hoeringssvar_over_forslag_til_lov_om_aendring_af_udlaendingelov_.pdf og statusrapport på familiesammenføringsområdet, 2018, kapitel 5, https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/media/dokumenter/udgivelser/status/2018/familiesammenfoering_status_2018_accessible.pdf

² Lorentzen, Peer m.fl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention: Med kommentarer, 3. udgave, Djøf Forlag, s. 987

Instituttet har udvalgt tre fokusområder i forbindelse med serviceeftersynet af ægtefællesammenføringsreglerne, som er følgende:

- Selvforsørgelseskravet
- Boligkravet
- Voldsramte kvinder

SELVFORSØRGELSESKRAVET EFTER § 9, STK. 5

En af betingelserne for ægtefællesammenføring er selvforsørgelseskravet efter udlændingelovens § 9, stk. 5, hvorefter den herboende ægtefælle i tre år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at der skal ses bort fra selvforsørgelseskravet, hvis det kræves som følge af Danmarks internationale forpligtelser.³

I det følgende gives en kort indledning om forbuddet mod diskrimination på grund af handicap og dernæst drøftes, om dette forbud i tilstrækkelig grad respekteres, når et handicap betyder, at en ansøger ikke kan opfylde forsørgelseskravet.

Det menneskeretlige forbud mod diskrimination på grund af handicap

Instituttet henviser til, at udlændingestyrelsen på deres hjemmeside skriver, at man kan undtages fra at opfylde flere af betingelserne for ægtefællesammenføring, hvis man er 'alvorligt syg eller har et alvorligt handicap og det vil være humanitært uforvarsomt at henvise ansøgeren til at tage ophold i ansøgerens hjemland, hvor der ikke kan tilbydes pasnings- og behandlingsmuligheder'.⁴

Nedenfor har instituttet opsummeret i hvilke konkrete tilfælde man kan blive undtaget fra at opfylde ægtefællesammenføringsbetingelserne som følge af et handicap, herunder særligt i forhold til selvforsørgelseskravet.

³ Lovforslag nr. 78 om ændring af udlændingeloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og repatrieringsloven, fremsat den 23. februar 2005 af integrationsministeren, lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10 samt bemærkninger til § 1, nr. 1 og 3.

⁴ Udlændingestyrelsens hjemmeside, 'ægtefællesammenføring – fravigelse af krav på grund af sygdom eller handicap'.

Menneskeretten forbyder diskrimination på grund af handicap. Forbuddet følger både af EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 8 og af blandt andet af FN's Handicapkonventions artikel 5.

Det følger heraf, at manglende opfyldelse af pligten til rimelig tilpasning udgør diskrimination på grund af handicap. Med rimelig tilpasning forstås "nødvendige og passende ændringer og justeringer, der ikke indebærer en uforholdsmæssig stor eller unødvendig byrde, når dette er nødvendigt i et konkret tilfælde for at sikre, at personer med handicap kan nyde eller udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre."⁵

I forlængelse heraf følger det af Handicapkonventionens artikel 23, at staten skal træffe effektive og passende foranstaltninger til at afskaffe diskrimination af personer med handicap i alle forhold vedrørende ægteskab, familieliv, forældreskab og personlige forhold på lige fod med andre med henblik på at sikre blandt andet anerkendelse af retten for alle mennesker med handicap i den giftefærdige alder til at indgå ægteskab og stifte familie på basis af de kommende ægtefællers frie og uforbeholdne samtykke.

Efter dansk lovgivning gælder der desuden et civilretligt forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.

Handicapdiskriminationsloven⁶ forbyder såvel direkte som indirekte forskelsbehandling på grund af handicap på alle samfundsområder bortset fra arbejdsmarkedet, herunder på udlændingeområdet og i forhold til ægtefællesammenføring.⁷

Det følger af praksis fra såvel FN's Handicapkomité⁸ som de danske domstole⁹, at håndhævelse af selvforsørgelseskravet i en sag om

⁵ FN's Handicapkonventions artikel 2.

⁶ Lov nr. 688 af 8. juni 2018 om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.

⁷ Beskyttelsen mod forskelsbehandling på grund af handicap inden for arbejdsmarkedet følger af forskelsbehandlingsloven, jf. bekendtgørelse nr. 1001 af 24. august 2017 af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

⁸ United Nations (UN), Committee on the Rights of Persons with Disabilities (2018), *Views adopted by the Committee under article 5 of the Optional Protocol, concerning communication No. 39/2017*, 31. August 2018.

⁹⁹ Østre Landsrets dom af 14. januar 2022 (U 2022.956 Ø). Se endvidere Vestre Landsrets dom af 7. februar 2020 (U 2020.1753 V) om selvforsørgelseskravet ved ansøgning om indfødsret.

ægtefællesammenføring kan udgøre indirekte forskelsbehandling i strid med handicapkonventionens artikel 5 samt EMRK artikel 14, jf. artikel 8, såfremt den herboende ægtefælles handicap er årsag til, at vedkommende har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, og selvforsørgelseskravet derfor ikke er opfyldt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis vedkommende har pådraget sig et handicap i forbindelse med en ulykke og modtager kontanthjælp under et afklaringsforløb til fleksjob, eller hvis vedkommende er i fleksjob og bliver uforskyldt ledig og i den forbindelse modtaget ledighedsydelse, der – i modsætning til arbejdsløshedsdagpenge – er en ydelse efter aktivloven.

Retspraksis fastslår, at der i sådanne tilfælde kan foreligge ulovlig indirekte forskelsbehandling på grund af handicap, selvom det ikke kan udelukkes, at den herboende ægtefælle på et senere tidspunkt vil kunne opfylde selvforsørgelseskravet, for eksempel fordi det er en mulighed, at vedkommende kan blive visiteret til fleksjob. Det skyldes, at et langvarigt afklaringsforløb og dermed en forsinkelse i adgangen til at opnå ægtefællesammenføring for personer med handicap i sig selv udgør en ringere behandling sammenlignet med personer uden handicap.

Undtagelse fra forsørgelseskravet

Den menneskeretlige beskyttelse forudsætter således, at der ved stillingtagen til en ansøgning om ægtefællesammenføring skal foretages en vurdering af, om der i den konkrete sag skal bortses fra selvforsørgelseskravet, fordi betingelsen vil ramme den herboende ægtefælle uforholdsmæssigt hårdt på grund af vedkommendes handicap.

På den baggrund finder instituttet det nødvendigt med en tydeliggørelse af adgangen til undtagelse fra kravet om selvforsørgelse for mennesker med handicap.

En sådan tydeliggørelse skal sikre en udbredt og ensartet efterlevelse af forbuddet mod diskrimination på grund af handicap og klargøre retsstillingen for mennesker med handicap i forbindelse med ansøgning om ægtefællesammenføring. Dette kan for eksempel ske ved at tilføje hensynet til at sikre, at mennesker med handicap kan opnå ægtefællesammenføring på lige vilkår med andre, som en særlig grund til at fravige selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 5.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det tydeliggøres ved indførelse af eksplicit hjemmel i udlændingeloven, at der skal bortses fra kravet om de supplerende betingelser, herunder selvforsørgelseskravet, hvis anvendelse af kravet vil medføre diskrimination på grund af handicap.

BOLIGKRAVET EFTER § 9, STK. 6, NR. 2

I forbindelse med reformen af ægtefællesammenføringsreglerne blev der indført et skærpet boligkrav i udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 2, hvorefter den herboendes bolig ikke må være beliggende i et område optaget på boligkravslisten.

De boligområder, der er optaget på boligkravslisten for ægtefællesammenføring, svarer til de boligområder, der er optaget på listen over udsatte boligområder. Det vil sige, at der er tale om almene boligområde med mindst 1.000 beboere, hvor mindst to ud af fire socioøkonomiske betingelser er opfyldt.

Det fremgår af lovforslaget fra 2018, hvorved boligkravet blev indført, at hovedformålet med ægtefællesammenføringsreformen var at stramme reglerne og at sætte integrationen i centrum.¹⁰

Mere specifikt om formålet med det skærpede boligkrav fremgår, at det ifølge Udlændinge – og Integrationsministeriet er en væsentlig forudsætning for en vellykket integration i det danske samfund, at de udlændinge, der kommer hertil, opnår tilknytning til arbejdsmarkedet og eventuelt uddannelsessystemet, er selvforsørgende og overholder landets love. Det er herunder vigtigt, at det så vidt muligt sikres, at de ikke i deres første år i Danmark bosætter sig i områder, hvor der er problemer med flere af disse parametre. Det kan også modvirke, at der dannes parallelsamfund.

Risiko for indirekte diskrimination

Instituttet har i sit hørings svar til reformen af ægtefællesammenføringsreglerne redegjort for retten til frit at vælge opholdssted/bopæl samt diskriminationsforbuddet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.¹¹ Instituttet har samtidig bemærket, at

¹⁰ Lovforslag nr. 231 af om ændring af udlændingeloven fremsat den 26. april 2018 af udlændinge- og integrationsministeren, alm. Bemærkninger, pkt. 1.

¹¹ Institut for Menneskerettigheder, hørings svar af 13. april 2018, https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/04_april_18/hoeringssvar_over_forslag_til_lov_om_aendring_af_udlaendingelov_.pdf

det nøje bør følges, om boligkravet vil få en indirekte diskriminerende virkning på grund af bl.a. etnisk oprindelse.

Boligkravet, hvorefter der opstilles socioøkonomiske betingelser om bl.a. beskæftigelse og indtægt, vil alt andet lige ramme personer med handicap og etnisk minoritetsbaggrund hårdere end andre, idet disse grupper er overrepræsenterede blandt personer, der modtager sociale ydelser, herunder førtidspension, overgangs- og hjemrejseydelse og kontanthjælp.

Boligkravet kan således medføre, at særligt personer med etnisk minoritetsbaggrund og/eller handicap vil være afskåret fra at blive ægtefællesammenført, fordi de bor i et bestemt boligområde. Det kan være en udfordring at sikre disse personer en bolig i et andet boligområde, bl.a. fordi der i en årrække er rapporteret om et fald i antallet af billige boliger, særligt omkring de større byer.

Manglende dokumentation for boligkravets nødvendighed og egnethed

En vurdering af, om de foreslåede regler er proportionale, og dermed om der er tale om diskrimination, beror på, om kravet kan anses for nødvendigt og egnet til at opnå formålet om vellykket integration.

Det fremgår af lovforslaget om indførslen af boligkravet¹², at der ikke foreligger entydig dokumentation for, at en udlændings boligplacering har betydning for om vedkommende får en vellykket integration, og at der også undersøgelser, hvis resultater taler imod at indføre den beskrevne ordning.

Instituttet er heller ikke bekendt med, at der er foretaget nogen nærmere undersøgelse af, hvilke udfordringer det skærpede boligkrav har medført i forhold til udsatte grupper, herunder personer med etnisk minoritetsbaggrund og/eller handicap, mulighed for at blive ægtefællesammenført.

Instituttet er af den opfattelse, at der bør foretages en nærmere undersøgelse af, dels hvilken effekt boligkravet har på integrationen, dels hvilken effekt og hvilke udfordringer boligkravet har medført i forhold til udsatte gruppers mulighed for at blive ægtefællesammenført, herunder hvor mange personer med etnisk

¹² Lovforslag nr. 231 af om ændring af udlændingeloven fremsat den 26. april 2018 af udlændinge- og integrationsministeren, alm. bemærkninger, pkt. 2.5.3.

minoritetsbaggrund og/eller handicap, der har fået afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til boligkravet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i forbindelse med serviceeftersynet af reglerne om ægtefællesammenføring gennemføres en egentlig evaluering af boligkravet efter udlændingelovens § 9, stk. 6, nr. 2, herunder hvilken effekt det har haft på integrationen, samt hvilken effekt og hvilke udfordringer det har medført i forhold til udsatte gruppers mulighed for at blive ægtefællesammenført.

RETSSTILLINGEN FOR (VOLDSRAMTE) ÆGTEFÆLLESAMMENFØRTE KVINDER

Institut for Menneskerettigheder udgav i oktober 2020 en rapport om kvinder, der fastholdes i et uønsket ægteskab.¹³

Nedenfor er et uddrag fra rapporten, der omhandler den situation, hvor en kvinde ægtefællesammenføres med en herboende mand og hvad konsekvenserne vil være for den pågældende kvinde i tilfældet af, at kvinden ønsker skilsmisse.

Uddrag fra rapport

Hvis en ægtefællesammenført kvinde ønsker skilsmisse i Danmark med sin ægtefælle og alene har dette opholdsgrundlag, kan det have konsekvenser for hendes muligheder for at blive i Danmark.

Generelt gælder, at en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt på grundlag af f.eks. ægtefællesammenføring vil kunne inddrages eller nægtes forlænget som følge af skilsmisse, da grundlaget for opholdstilladelsen – nemlig ægteskabet – ikke længere er til stede.¹⁴

I nogle tilfælde, kan opholdstilladelsen dog undlades at blive inddraget. Hvis kvinden f.eks. ønsker skilsmisse på baggrund af et voldeligt ægteskab, kan myndighederne vurdere, at hun kan beholde sin opholdstilladelse, men det kræver, at hun kan bevise, at vold har været

¹³ Institut for Menneskerettigheder, Fastholdt – når en borgerlig skilsmisse ikke afslutter et ægteskab (s. 25-27), https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/media/document/Fastholdt%20-%20n%C3%A5r%20en%20borgerlig%20skilsmisse_tilgaengelig.pdf

¹⁴ Udlændingeloven, lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021 § 19, stk. 1, nr. 1. <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1910>

afgørende for ægteskabets ophør og en vurdering af, hvor velintegreret kvinden er i Danmark.¹⁵

Der er ofte stor uvished omkring fremtiden for ægtefællesammenførte kvinder på nogle helt afgørende parametre såsom opholdstilladelse, den fortsatte kontakt til og mulighed for at være omsorgsgiver for eventuelle børn mv.

Fagfolk har påpeget, at lovgivningen på området er kompleks og uigennemsigtig. Og at det – selv for erfarne juridiske rådgivere – kan være vanskeligt at vurdere, hvilke konsekvenser en skilsmisse vil have på en kvindes opholdsgrundlag.¹⁶

Derfor vurderer instituttet, at der er behov for at gøre retsstillingen klar for kvinder, som meddeles opholdstilladelse i Danmark som ægtefællesammenført og som direkte afleder ret af sin ægtefælle.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændingestyrelsen sikrer klar vejledning og rådgivning af ægtefællesammenførte kvinder om en borgerlig skilsmisses eventuelle konsekvenser for kvindens opholdsgrundlag
- Udlændingestyrelsen igangsætter en undersøgelse af omfanget af negativ social kontrol mod ægtefællesammenførte kvinder, herunder hvilken betydning en midlertidig opholdstilladelse kan have for fastholdelsen i forhold med vold og tvang

Med venlig hilsen

Trine Otto Hansen

JURIDISK RÅDGIVER

¹⁵ Udlændingestyrelsens hjemmeside, 'skilsmisse eller samlivsophør' <https://www.nyidanmark.dk/da/SituationChange/Family/Family%20renification/Divorce>

¹⁶ VIVE, "Etniske minoritetskvinder og skilsmisse – med fokus på muslimske praksisser", 2020, s. 15, <https://www.vive.dk/media/pure/14657/3736328>

Sabine Skovgård Münzer

Fra: Sara Glahder Lindberg <SGL@kl.dk>
Sendt: 23. marts 2022 16:01
Til: Sabine Skovgård Münzer
Emne: SV: Vedr. serviceeftersyn af ægtefællesammenføringsreglerne - eftersendelse af diverse materiale til interessentgruppen

Kære Sabine

KL har ikke yderligere bemærkninger til serviceeftersynet udover det, vi allerede har sendt.

VH. Sara

Med venlig hilsen
Sara Glahder Lindberg

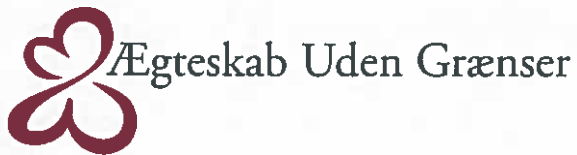
Chefkonsulent
Beskæftigelse og Integration

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3149
E SGL@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Ægteskab Uden Grænser

Yderligere skriftligt bidrag, inklusiv bilag, fra foreningen Ægteskab uden Grænser (ÆUG) til udlændinge- og integrationsministeriet ifbm. serviceeftersyn af Lov nr. 742 om ændring af udlændingeloven.

I forlængelse af samtlige oplæg på temadagen d. 16. marts 2022, samt vores tidligere og andre aktørers skriftlige bidrag, skal dette korte oprids med fokus på dansk-internationale pars socioøkonomiske status tydeliggøre og belyse, hvordan de nuværende familiesammenføringsregler i højere grad rammer utilsigtet, er et stort økonomisk tab for samfundet og åbenlyst er diskriminerende for danske statsborgere i Danmark.

I Ægteskab Uden Grænser mener vi, at det er på høje tid at der gøres op med det tydelige grundlæggende problem, at den danske stat på nuværende tidspunkt har en lovgivning som åbenlyst er bygget på at afholde en meget lille del af en gruppe "ny-statsborgere", fra særligt MENA landene, i at udnytte reglerne, men som i virkeligheden og i lang højere grad rammer og diskriminerer en meget større gruppe af danske statsborgere. Dette er i sig selv uetisk, men også et stort økonomisk tab for Danmark!

Den italesatte problematik ved at lade EU's opholdsdirektiv gælde for danske statsborgere, er at personer med anden etnisk oprindelse, der har fået permanent ophold eller tildelt statsborgerskab, vil få samme rettigheder som indfødte danskere. Men den gruppe udgør en umådelig lille gruppe. Hertil man bør man tillægge erkendelsen af og fremhæve de tydelige belæg for, at den omtalte meget lille del af gruppen af "ny-statsborgere", eller personer som har opnået permanent ophold og fået statsborgerskab, ikke længere kan betegnes som ikke-integrerede, da reglerne for permanent ophold og statsborgerskab allerede stiller meget høje krav til integration.

Som samfund, bør vi have en større interesse i og fokus på danske statsborgeres ret til at udøve familieliv i Danmark. Alle tal viser, at dansk-internationale par ikke er en byrde for vores samfund, men faktisk bidrager med 75 milliarder til statskassen årligt og kriminalitetsraten blandt udenlandske ægtefæller er lavere end blandt etniske danskere.¹

Samtidig ser vi et stigende antal danske statsborgere, som ikke kan eller vil leve op til de nuværende regler og dermed søger til andre EU lande, hvilket mediedækningen de sidste år også har haft fokus på. I år 2021 var dette tal 676 og blot indtil videre i 2022 er tallet over 100. Derudover er der alle de skyggetal af dansk-internationale familier, som vælger Danmark fra på grund af de stramme regler for familiesammenføring, både dem som gælder bagudrettet og den som gælder fremadrettet for permanent ophold.

Helt konkret, er diskursen omkring udlændinge stukket af. Vi har en dårlig vane i Danmark, der hedder, at udlændinge er en byrde for vores samfund, og det skal derfor være umådeligt svært for dem at få lov at bo her, selv når det er på baggrund af et ægteskab med en dansk statsborger. Men det er på tide, at vi begynder at tænke i andre baner, og ser på situationen fra en helt anden vinkel; nemlig hvad er tabet for det danske samfund, hvis en dansker udvander af Danmark, fordi de ikke må være sammen med deres udenlandske ægtefælle i Danmark?

Med respekt for bilag 1; kan vi belyse, at der er flere faktorer, som regeringen bør være fokuseret på:

Danskeres træk på offentlige ydelser, nettobidrag fra danskeren (og deres udenlandske ægtefælle) og de demografiske faktorer i form af reproduktion, har vi at tale om et trippelt tab for den danske stat og samfund, når en dansker benægtes mulighed for at udøve familieliv i Danmark med deres udenlandske ægtefælle og evt. nødsages til at flytte til et andet land. Vi skal derfor til at tænke mere på at fastholde vores borgere i Danmark, end at holde deres udenlandske ægtefæller for døren, det ville klæde os rent menneskeligt, men også helt logisk. Ved at stille krav til selvforsørgelse, som man gør under EU-reglerne, vil man med det samme kunne eliminere potentielle økonomiske "trusler" ved familiesammenføring uden behov for andre krav, og vil derigennem kunne have en mere rimelig, rummelig og logisk politik på området, der i større grad vil kunne fastholde danskere i Danmark. (Bilag 1, Nettoydelse - Danske Statsborgere)

- Størstedelen (knap 75 %) af familiesammenføringer i Danmark vedkommer danske statsborgere af dansk herkomst.
- Langt de fleste referencepersoner – 91,6 % - har dansk statsborgerskab, og langt de fleste af dem – lige knap 75 % - er også af dansk herkomst.
- De sidste godt 25 % med dansk statsborgerskab er af udenlandsk herkomst, men har erhvervet dansk statsborgerskab (22,6 %), eller de er efterkommere med dansk statsborgerskab (2,9 %).
- De sidste godt 8 % af referencepersonerne – dem, der ikke er danske statsborgere - fordeler sig på 74 % efterkommere (der altså er vokset op i Danmark), 9 % vestlige statsborgere, 6 % asiatiske statsborgere, 5 % fra de tidligere østbloklande, 4 % fra Mellemøsten, og under 1 % fra hhv. Afrika og Asien.
- Knap halvdelen af de udenlandske ægtefæller kommer fra lande i Asien, mens der kommer omkring 12 % fra hver af verdensdelene Afrika, de tidligere østbloklande og Mellemøsten, mens Sydamerika og vestlige lande ligger i bunden med omkring 8 % hver.²
- Børn og studerende af dansk oprindelse indebærer i gennemsnit en nettoudgift på 148.000 kr. pr. leveår, hvilket især afspejler, at gruppen trækker på de offentlige serviceydelser til f.eks. daginstitution og uddannelse og i mindre omfang bidrager til indtægtssiden i form af direkte og indirekte skatter (Fremskrivning af indvanderes nettobidrag til de offentlige finanser (FINOF), maj 2018: 46). Vi har derfor et behov for, at danske statsborgere bliver i Danmark og betaler tilbage til statskassen, når de bliver til nettoydere engang i midt-tyverne, hvilket kræver, at de kan udøve familieliv i Danmark.
- Generelt set kan det sige, at personer af dansk oprindelse (f. 2018) bidrager i gennemsnit positivt til de offentlige finanser på alle alderstrin fra 27 til 79 år (FINOF, 2018: 40), dermed har vi også en stor interesse i, at de bliver i Danmark, så vi kan få et "afkast" på dem.
- Flest danskere søger om familiesammenføring i deres ungdom, hvor de begynder at blive nettoydere til samfundet, men det er også her, at vi oplever de største udfordringer med at få familiesammenføring pga. krav til økonomi, erhvervs erfaring og bolig.
- Fra et demografisk perspektiv, kan vi også konstatere, at den samlede fertilitet i 2020 var på det laveste i Danmark siden 2013, der blev kun født ca. 1,67 børn/kvinde, ([NYT: Den samlede fertilitet faldt for fjerde år i træk - Danmarks Statistik \(dst.dk\)](#)) og der er derfor fortsat noget vej endnu til de 2,1, som er det ønskede tal, for at samfundet kan hænge sammen, og vi ikke

²<https://unitos.dk/2019/04/23/rapport-om-familiesammenfoeringer/?fbclid=IwAR2OqdWhZhW7UIxoeAORSJG Ga07pRkqxdvqwbJcV77zdxX1yKD16tfRnmEU>

står over for en demografisk katastrofe ([Fødselsraten styrtdykker: Vi er ved at begå demografisk selvmord, og ingen taler om det | Information](#)). Vi har derfor brug for, at danskere bliver i Danmark og får børn i Danmark.

- En større procentdel af udenlandske ægtefæller familiesammenført med danskere er i beskæftigelse end etniske danskere, og derigennem bidrager de positivt til statskassen, især taget i betragtning at de ikke har været en omkostning for den danske statskasse i deres barndom og ungdom ligesom etniske danskere. Dermed bør man anse dem som en gevinst for det danske samfund og behandle dem derefter.
- Beskæftigede personer af dansk oprindelse har i gennemsnit den højeste nettoindtægt på 155.000 kr. pr. leveår (FINOF, 2018: 46). Det gennemsnitlige nettobidrag pr. leveår er størst for generationerne, som er født i starten af 1980'erne. Dermed mister vi et potentielt stort afkast på de danskere, der må flytte ud af landet for at være sammen med deres udenlandske ægtefælle.
- Ved at gennemgå en danskers økonomiske træk og bidrag til de offentlige finanser gennem deres liv, kan vi konstatere, at det potentielle økonomiske tab ved en dansk statsborger, der udrejser fra Danmark, når de fylder 25 og ikke genindrejser, kan opgøres i runde træk til ca. 12 millioner DKK (Bilag 1) (hvor både nettoudgifter og tabt nettobidrag er samlet medregnet).
- Da Danmark står over for den største økonomiske udfordring i dag i form af mangel på arbejdskraft³, og statistikker bevidner, at udenlandske ægtefæller familiesammenført med danske statsborgere, i endnu større grad end etniske arbejdere er i arbejde, må man se dette som en positiv understøttelse og vigtigt bidrag til gavn for det danske samfund.
- Man bør derudover udnytte mulighederne i EU opholdsdirektivet for krav om selvforsørgelse fuldt ud og se danske statsborgeres ægtefæller som potentielle arbejdstagere til den manglende arbejdskraft som er den største og vigtigste økonomiske udfordring vi står overfor i dag⁴

Ovenstående viser at det både er et menneskeligt tab, men også et socioøkonomisk tab for det danske samfund hver gang, at en dansk statsborger grundet reglerne for familiesammenføring bliver nødsaget til at flytte til udlandet.

Hovedkonklusionen er, at vi som samfund bør tillægge langt større interesse i, at danske statsborgere og deres internationale ægtefæller skal kunne blive og udøve familieliv i Danmark, og ikke være ringere stillet end øvrige EU borgere i Danmark.

3

<https://www.danskindustri.dk/om-di/kontakt-os/presse/arkiv/pressemeddelelser/2022/1/di-massiv-mangel-pa-arbejdskraft-er-den-storste-vakstbarriere-i-2022/>

4
<https://www.danskindustri.dk/om-di/kontakt-os/presse/arkiv/pressemeddelelser/2022/1/di-massiv-mangel-pa-arbejdskraft-er-den-storste-vakstbarriere-i-2022/>

Det handler ikke om at holde udenlandske ægtefæller ude af landet, men om at fastholde danskerne

Diskursen omkring udlændinge er stukket af. Vi har en dårlig vane i Danmark, der hedder, at udlændinge er en byrde for vores samfund, og det skal derfor være umådeligt svært for dem at få lov at bo her, selv når det er på baggrund af et ægteskab med en dansk statsborger. Men det er på tide, at vi begynder at tænke i andre baner, og ser på situationen fra en helt anden vinkel; nemlig hvad er tabet for os, hvis en dansker udvandrer af Danmark, fordi de ikke må være sammen med deres udenlandske ægtefælle i Danmark?

Den generelle holdning i Danmark hedder sig, at vi betaler mange penge i skat, og derfor skal folk udefra ikke have lov til at komme og få en "gratis" bid af velfærdskagen uden selv at have bidraget til den, men problemstillingen er jo i realiteten ikke så sort på hvidt. Man skal prøve at vende kagen på hovedet og sige, jamen hvis vores egne borgere er så dyre og har kostet den danske statskasse i flere årtier, er vi så ikke interesserede i, at danske statsborgere, der er født og opvokset i Danmark og har været en "byrde" for det offentlige system og en underskudsforretning i rigtig mange år under deres opvækst, bliver her i Danmark og betaler tilbage til systemet, når de i midt tyverne bliver til nettoydere mm.?

Børn og studerende af dansk oprindelse indebærer i gennemsnit en nettoudgift på 148.000 kr. pr. leveår, hvilket især afspejler, at gruppen trækker på de offentlige serviceydelser til f.eks. daginstitution og uddannelse og i mindre omfang bidrager til indtægtssiden i form af direkte og indirekte skatter (Fremskrivning af indvandres nettobidrag til de offentlige finanser (FINOF), maj 2018: 46). Beskæftigede personer af dansk oprindelse har i gennemsnit den højeste nettoindtægt på 155.000 kr. pr. leveår (FINOF, 2018: 46). Det gennemsnitlige nettobidrag pr. leveår er størst for generationerne, som er født i starten af 1980'erne. Disse generationer er netop indtrådt på arbejdsmarkedet og har en lang periode i den erhvervsaktive alder foran sig (FINOF, 2018: 50). Generelt set kan det sige, at personer af dansk oprindelse (f. 2018) bidrager i gennemsnit positivt til de offentlige finanser på alle alderstrin fra 27 til 79 år (FINOF, 2018: 40), dermed har vi også en stor interesse i, at de bliver i Danmark, så vi kan få et "afkast" på dem.

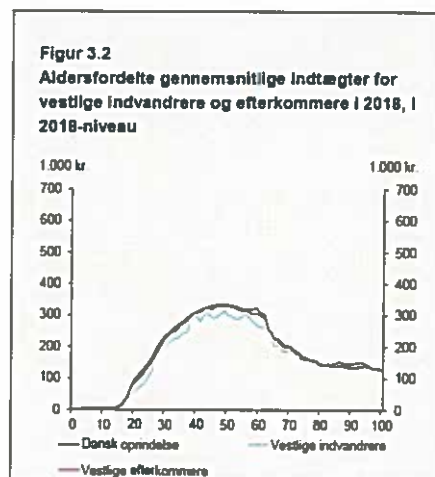

Diagram 1: Fremskrivning af indvandres nettobidrag til de offentlige finanser, Finansministeriet, maj 2018

Diagram 1 understreger også blot, at det er fra 20'erne og frem, at vi har den største interesse i at bibeholde borgere af dansk oprindelse, hvis vi skal gøre det op i kroner og ører.

Hertil må vi også sætte fokus på de reproduktive mekanismer i samfundet. Danmarks Statistik bevidner, at den samlede fertilitet i 2020 var på det laveste siden 2013, der blev kun født ca. 1,67 børn/kvinde, [\(NYT: Den samlede fertilitet faldt for fjerde år i træk - Danmarks Statistik \(dst.dk\)\)](#) og der er derfor fortsat noget vej endnu til de 2,1, som er det ønskede tal, for at samfundet kan hænge sammen, og vi ikke står over for en demografisk katastrofe ([Fødselsraten styrtdykker: Vi er ved at begå demografisk selvmord, og ingen taler om det | Information](#)).

Vi kan da også se gennem aktindsigt hos Udlændingestyrelsen (Tabel 1), at det er på vej op ad kurven (Diagram 1), at der er flest ansøgere om familiesammenføring:

Alder	2017	2018	2019	2020	2021
17-24	241	217	140	127	99
25-29	760	699	486	442	402
30-34	668	623	480	471	465
35-39	469	446	321	335	340
40-44	277	269	242	247	236
45-49	194	176	157	152	147
50-54	95	91	71	81	103
55-59	54	44	32	32	52
60-64	18	26	16	18	27
65+	16	15	13	14	26
I alt	2792	2606	1958	1919	1897

Tabel 1: Familiesammenføringer med danske statsborgere opgjort på antal og alder, Udlændingestyrelsen, marts 2022

Ift. afslag; så kan vi på samme tid se, at der har været 1155 danskere, der har fået afslag på deres ansøgning om familiesammenføring (Tabel 2) i 2020 sammen med 2021 (summen er i realiteten større, da tallet er opgjort i midten af 2021). Hvis vi hypotetisk siger, at disse ansøgere har søgt om familiesammenføring tidligst muligt (i en alder af 24 år), og ganger det op med den omkostning, de har været for det danske samfund indtil da, må vi med respekt for tallene fra Finanstilsynets rapport fra 2018 hvorfra Diagram 1 er trukket, sige: $148.000 \times 24 \times 1155 = 4,102,560,000$ DKK i alt (ca. 3.5 millioner/person), der er investeret i disse borgere, men som vi ikke får et afkast på, hvis de udrejser.

Dette tal vil jo være større, hvis man medregner den beregnede tabte nettoindtægt for disse borgere per leveår, som er sat til 155.000, fra den alder de bliver nettoydere, og med henblik på, at de evt. bosætter sig i et andet land og aldrig flytter tilbage til Danmark igen. Der kan man sige, at med en gennemsnitlig levealder for danskere på ca. 81.5 (mænd og kvinder samlet) ([Gennemsnitsdanskere - Danmarks Statistik \(dst.dk\)](https://www.dst.dk)). Hvis man ganger 155.000 op, med leveåret fra den danske statsborger er fyldt 25 frem til de fylder 81, så er det ca. 8,6 millioner DKK, man tabt i fortjeneste/dansker, ved at de rejser ud af landet. Dette kombineret med deres omkostning frem til og med det 24 leveår giver rundt regnet et samlet tab på ca. 12 millioner DKK/dansker. Det skal tages i betragtning som en meget rundhåndet beregning, men som illustrere i brede træk det økonomiske tab, uden at vi også inkluderer det økonomiske bidrag den danske statsborgers ægtefælle tilføjer samfundet.

(B) Tabel 5: Antal afgørelser vedr. familiesammenføring fordelt på herboende reference *

Alle afgørelser	Periode	Året 2020			Året 2021 pr. 31.08.2021		
		Tilladelser	Afslag	I alt	Tilladelser	Afslag	I alt
Ægtefæller og faste samlevende		2.862	1.289	4.151	1.947	837	2.784
- heraf til herboende flygtning		480	402	882	249	202	451
- heraf til herboende indvandrere		302	214	516	181	153	334
- heraf til herboende dansk eller nordisk statsborger		2.080	673	2.753	1.517	482	1.999
Mindreårige børn		1.146	305	1.451	561	247	808
- heraf til herboende flygtning		430	155	585	162	101	263
- heraf til andre		716	150	866	399	146	545
I alt		4.008	1.594	5.602	2.508	1.084	3.592

Tabel 2: Tal på Udlændinge området per 31.08.2021, Udlændinge og Integrationsministeriet

Én ting er, at det er etisk forkasteligt, at nogle danskere hæmmes i deres muligheder for at udøve familieliv med deres selvvalgte partner i eget land, hvilket er et tab for individet, men det er også et tab for det danske samfund især taget i betragtning, at udlændinge familiesammenført med danske statsborgere er en gevinst for det danske samfund. Bl.a. fordi en større del af dem er i arbejde end etniske danskere selv er (Tabel 3), og de kommer først til landet i en alder, hvor de betragtes direkte som nettoydere, der dermed heller ikke har "trukket" på de offentlige finanser i løbet af barndommen.

Tabel 2
Arbejdsmarkedstilknytning målt i helårspersoner for familiesammenførte til danske ægtefæller i perioden 2013-2018

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	Samlet over hele perioden
<i>Helårspersoner</i>							
Familiesammenførte siden 2013	770	2.090	3.230	4.420	5.470	6.690	22.680
- heraf i arbejdsstyrken	190	730	1.360	2.140	2.920	3.810	11.140
- heraf beskæftigede	180	720	1.340	2.090	2.840	3.700	10.880

▲ Ifølge tal var 10 880 ud af 11.140 personer i arbejdsstyrken i job i perioden 2013-2018

Tabel 3: Udlændinge- og Integrationsudvalget 2019-20, UII Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 55, Offentligt

Med alle tre faktorer: Danskeres træk på offentlige ydelser, nettobidrag fra danskeren (og deres udenlandske ægtefælle) og de demografiske faktorer i form af reproduktion, har vi at tale om et trippelt tab for den danske stat og samfund, når en dansker benægtes mulighed for at udøve familieliv i Danmark med deres udenlandske ægtefælle og evt. nødsages til at flytte til et andet land. Vi skal derfor til at tænke mere på at fastholde vores borgere i Danmark, end at holde deres udenlandske ægtefæller for døren, det ville klæde os rent menneskeligt, men også helt logisk. Ved at stille krav til selvforsørgelse, som man gør under EU-reglerne, vil man med det samme kunne eliminere potentielle økonomiske "trusler" ved familiesammenføring uden behov for at andre krav, og vil derigennem kunne

have en mere rimelig, rummelig og logisk politik på området, der i større grad vil kunne fastholde danskere i Danmark.

Underkonklusioner:

- Born og studerende af dansk oprindelse indebærer i gennemsnit en nettoudgift på 148.000 kr. pr. leveår, hvilket især afspejler, at gruppen trækker på de offentlige serviceydelser til f.eks. daginstitution og uddannelse og i mindre omfang bidrager til indtægtssiden i form af direkte og indirekte skatter (Fremskrivning af indvandres nettobidrag til de offentlige finanser (FINOF), maj 2018: 46). Vi har derfor et behov for, at danske statsborgere bliver i Danmark og betaler tilbage til statskassen, hvilket kræver, at de kan udøve familieliv i Danmark.
- Generelt set kan det sige, at personer af dansk oprindelse (f. 2018) bidrager i gennemsnit positivt til de offentlige finanser på alle alderstrin fra 27 til 79 år (FINOF, 2018: 40), dermed har vi også en stor interesse i, at de bliver i Danmark, så vi kan få et "afkast" på dem.
- Flest danskere søger om familiesammenføring i deres ungdom, hvor de begynder at blive nettoydere til samfundet, men det er også her, at vi oplever de største udfordringer med at få familiesammenføring pga. krav til økonomi, erhvervs erfaring og bolig.
- Den samlede fertilitet i 2020 var på det laveste i Danmark siden 2013, der blev kun født ca. 1,67 børn/kvinde, ([NYT: Den samlede fertilitet faldt for fjerde år i træk - Danmarks Statistik \(dst.dk\)](#)) og der er derfor fortsat noget vej endnu til de 2,1, som er det ønskede tal, for at samfundet kan hænge sammen, og vi ikke står over for en demografisk katastrofe ([Fødselsraten styrtdykker: Vi er ved at begå demografisk selvmord, og ingen taler om det | Information](#)). Vi har derfor brug for, at danskere bliver i Danmark og får børn i Danmark.
- En større procentdel af udenlandske ægtefæller familiesammenført med danskere er i beskæftigelse end etniske danskere, og derigennem bidrager de positivt til statskassen, især taget i betragtning at de ikke har været en omkostning for den danske statskasse i deres barndom og ungdom ligesom etniske danskere.
- Et potentielt økonomisk ved en dansk statsborger, der udrejser fra Danmark, når de fylder 25 og ikke genindrejser, kan opgøres i runde træk til ca. 12 millioner DKK over deres levetid (hvor både nettoudgifter og tabt nettobidrag er samlet indregnet)
- Beskæftigede personer af dansk oprindelse har i gennemsnit den højeste nettoindtægt på 155.000 kr. pr. leveår (FINOF, 2018: 46). Det gennemsnitlige nettobidrag pr. leveår er størst for generationerne, som er født i starten af 1980'erne. Dermed mister vi et potentielt stort afkast på de danskere, der må flytte ud af landet for at være sammen med deres udenlandske ægtefælle.

Hovedkonklusionen er, at vi som samfund har en interesse i, at danske statsborgere skal kunne blive i Danmark og udøve familieliv i Danmark på samme grundlag som EU-reglerne. Det er et menneskeligt tab, men også et socioøkonomisk tab for det danske samfund hver gang, at en dansk statsborger får afslag på familiesammenføring og bliver nødsaget til at flytte til udlandet. Man skal i større grad fokusere på at bibeholde danske statsborgere i Danmark, i stedet for at fokusere på at holde danske statsborgeres udenlandske ægtefæller ude af Danmark, det i bund og grund sundt fornuft.

**Familiesammenførte familiers
socioøkonomiske status**

Signe Hermann

September 2020

Lidt om mig

- Cand.Scient. matematik fra KU 2005
- Gift med John, som er ugander, i 2011
- Familiesammenført til Danmark samme år
- Vi har to børn på hhv. 6 og 8 år
- Johns ugandiske uddannelse blev anerkendt, men kunne ikke matches direkte med en dansk uddannelse, så han læste cand.IT på IT-Universitet
- Da uddannelse blev fjernet fra grundlaget for permanent opholdstilladelse i 2016, manglede han 1,5 år af uddannelsen, men vi var enige om, at han skulle læse færdig (mens mange andre droppede ud)
- Vi lever derfor stadig med midlertidige opholdstilladelser

Lidt om baggrunden for særkørslen

- Siden jeg blev familiesammenført i 2011...
- ... Er familiesammenføringsreglerne blevet ændret **5 gange** (heraf én lempelse i 2012)
- ... Er reglerne for permanent opholdstilladelse blevet ændret **3 gange** (heraf én lempelse i 2012)
- **Men ingen regering har mig bekendt undersøgt, hvem det egentlig er, de lovgiver om!**

Folkeregistret

- Før 1997 registrerede man ikke opholdsgrundlag for indvandrere, kun oprindelsesland
- Før 2010 har man ikke skelnet mellem familiesammenføringer til flygtninge, til indvandrere med permanent opholdstilladelse og til danske statsborgere
- **Vi kan derfor ikke med sikkerhed sige noget om familiesammenførte til danske statsborgere, der blev familiesammenført før 2010!**

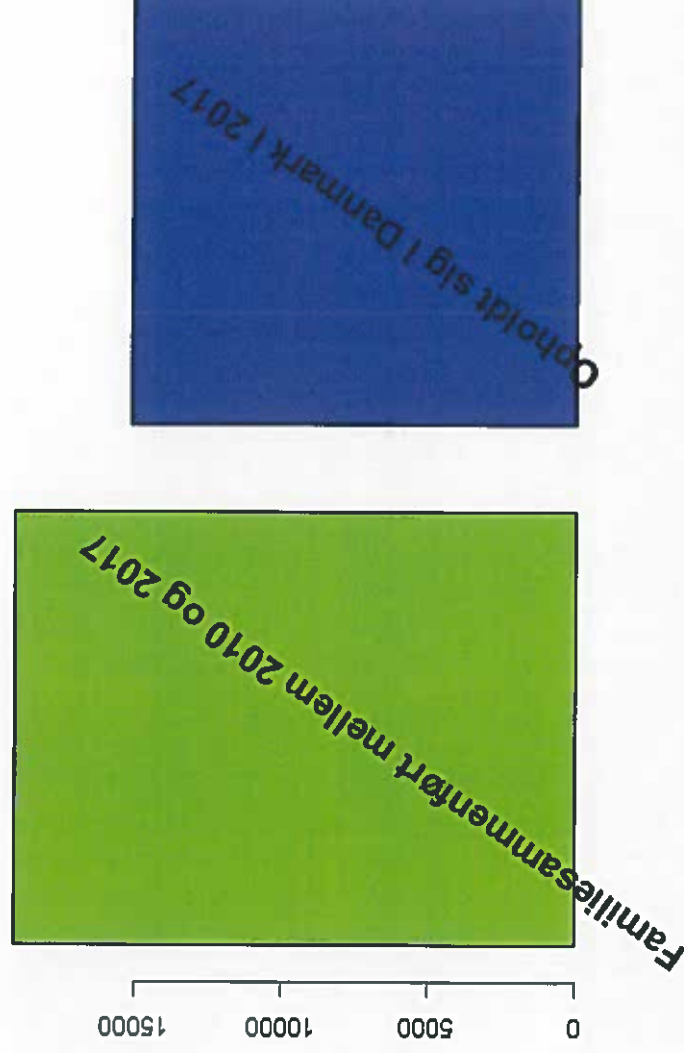
Datagrundlaget

- Data er fra 2010 til 2017 og omfatter familiesammenføringer efter de danske regler.
- Familiesammenføringer efter EU-reglerne er ikke med i datasættene. Der er givet 2044 opholdstilladelser efter EU-reglerne i perioden.
- Danmarks Statistik skelner ikke mellem danske og nordiske statsborgere ifht. familiesammenføring.
- Danmarks Statistik kan ikke skelne mellem midlertidig og permanent opholdstilladelse.

Antal

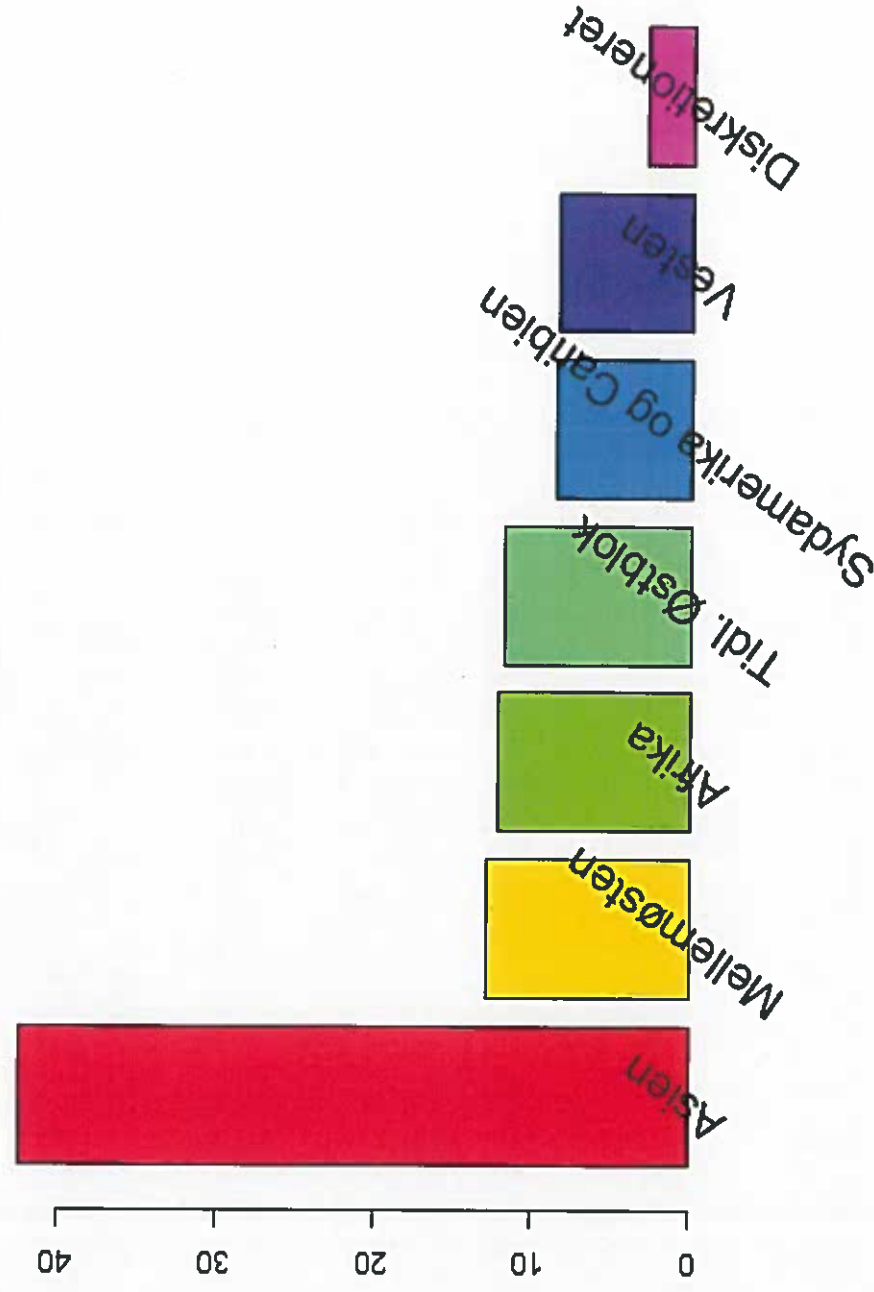
- Der er givet 19.160 opholdstilladelselser til familiesammenføring efter de danske regler mellem 2010 og 2017
- 15.243 familiesammenførte ægtefæller er her i 2017

Familiesammenføringer 2010 - 2017

Hvor kommer ægtefællerne fra?

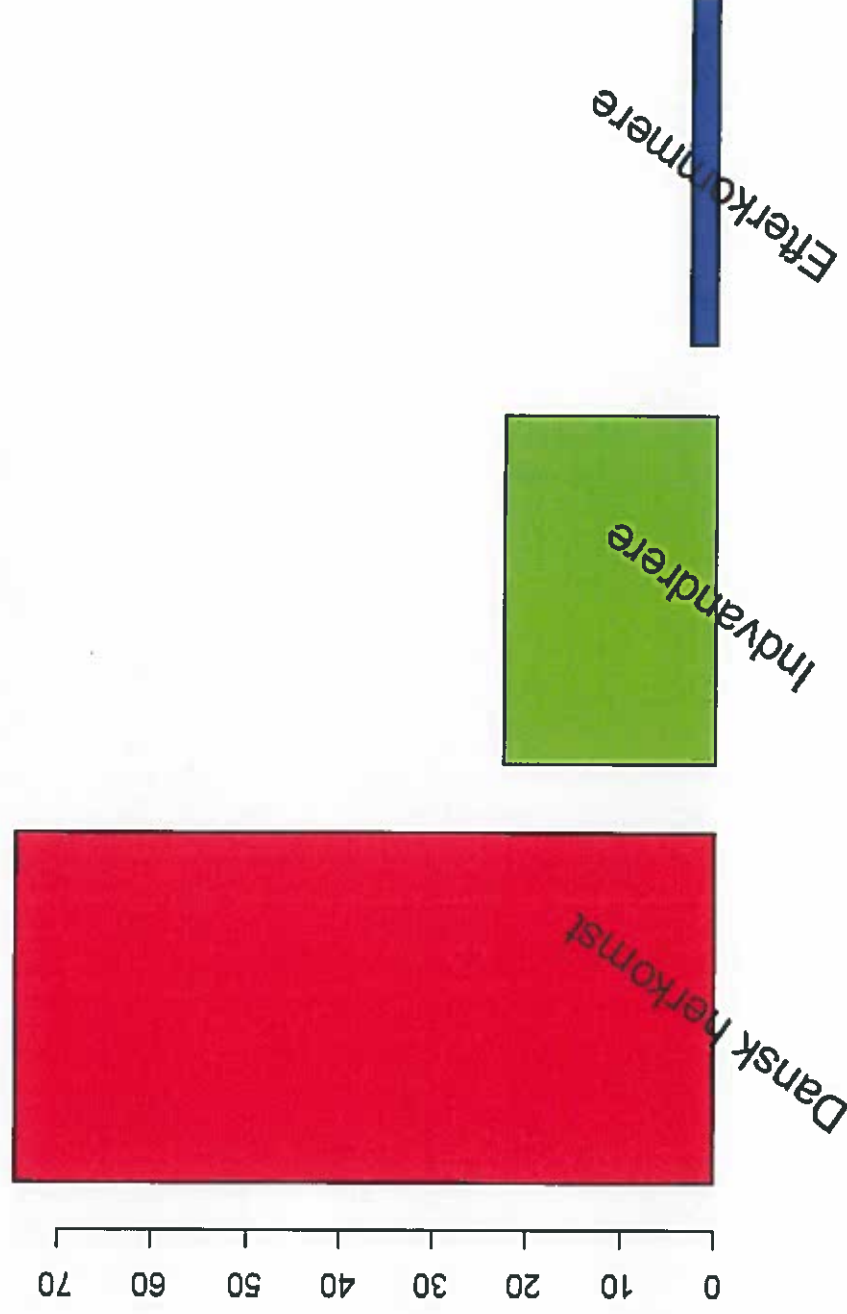
Udenlandske ægtefællers oprindelseslande, procent

Asien (godt 42 %), Mellemøsten (12,9 %), Afrika (12,14 %), tidligere Østbloklande (11,83 %), Sydamerika og Caribien (8,66 %), vestlige lande (8,51 %), og 3 % diskretioneret

Referencepersonernes herkomst I

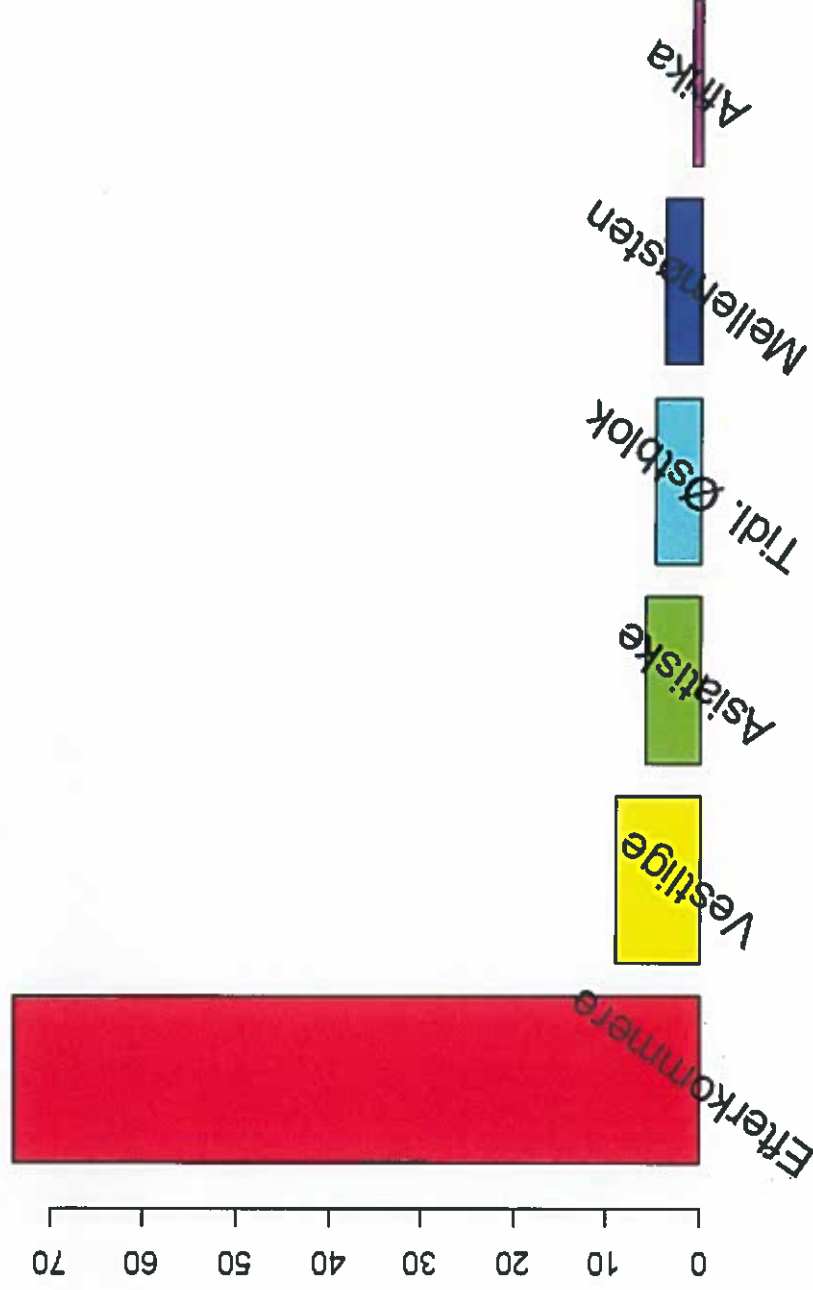
Referencepersoner med dansk statsborgerskab,
91,6 % af alle familiesammenføringer

Dansk herkomst: Knap 75 % (knap 70 % af alle). Godt 25 % med dansk statsborgerskab er af udenlandsk herkomst, men har erhvervet dansk statsborgerskab (22,6 %), eller de er efterkommere med dansk statsborgerskab (2,9 %)

Referencepersonernes herkomst II

Referencepersoner uden dansk statsborgerskab,
8.4 % af alle familiesammenføringer

74 % efterkommere (der altså er født og opvokset i Danmark), 9 % vestlige statsborgere, 6 % asiatiske statsborgere, 5 % fra de tidligere østbloklønde, 4 % fra Mellemøsten, og knap 1 % fra Afrika

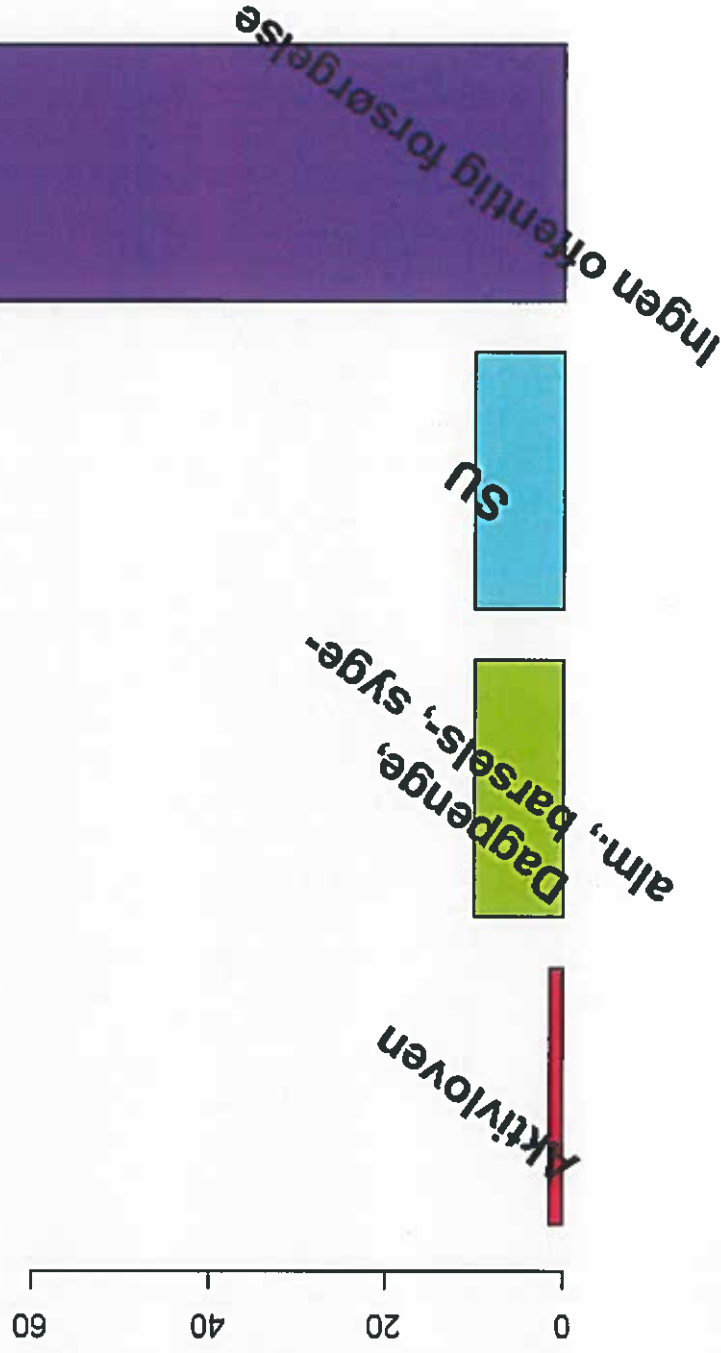
Beskæftigelse

- Kun halvdelen af min population (både for familiesammenførte ægtefæller og referencepersoner) er registreret med en lønmodtagerstatus i beskæftigelsesregistrene.
- Det kan f.eks. skyldes, at man er selvstændig, eller at man slet ikke har nogen indkomst.
- I stedet ser vi på antallet af offentligt forsørgede, da hele populationen har en status her.

Offentlig forsørgelse I

Til sammenligning var 40 % af alle mellem 25 og 65 med udenlandsk oprindelse *ikke* på offentlig forsørgelse i 4. kvartal 2017 (her tæller udenlandske studerende dog med)

Udenlandske ægtefællers brug af offentlig forsørgelse

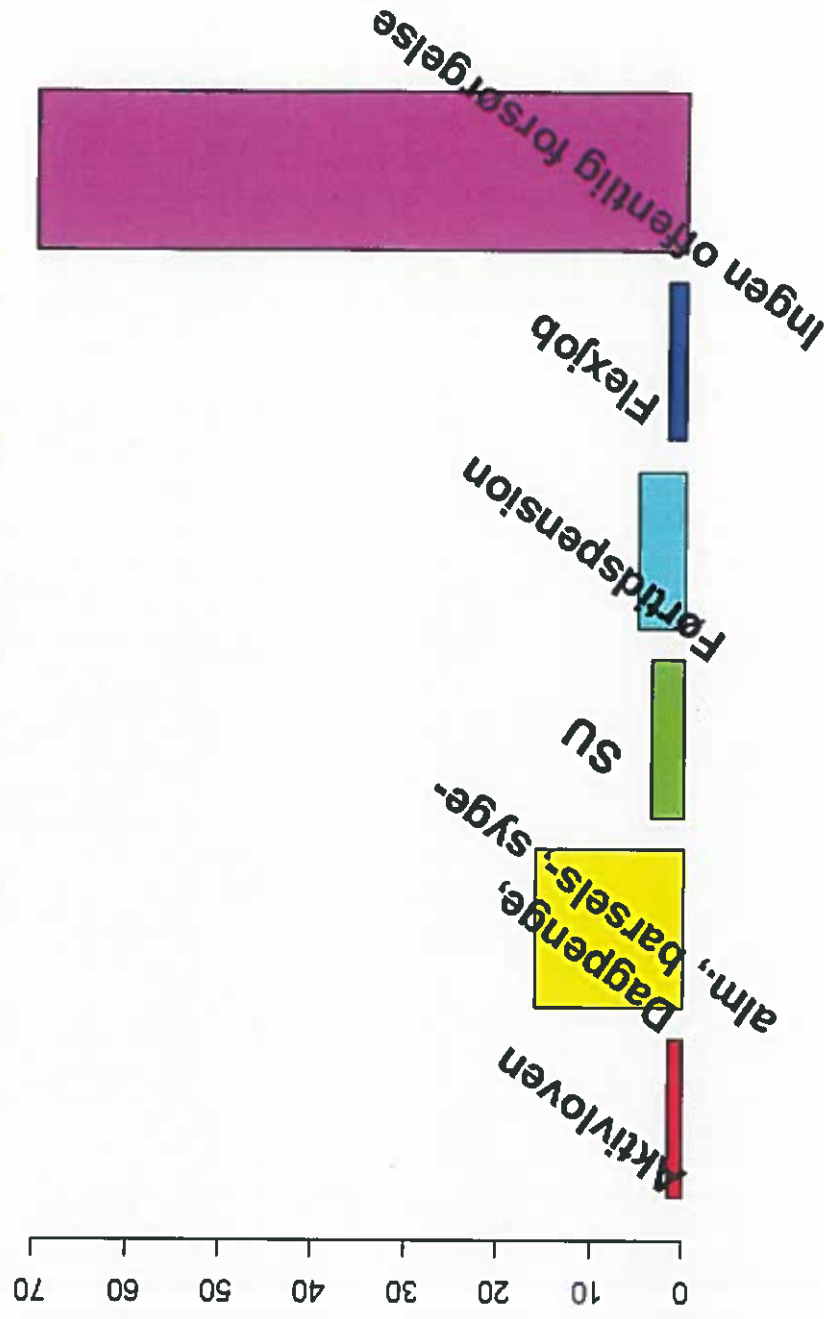

Ydelser efter aktivloven: 1,5 %. Knap 10 % har været på dagpenge, barseldagpenge eller sygedagpenge. Godt 10 % har været på SU, og 78 % har *ikke* været offentligt forsørgede i løbet af perioden.

Offentlig forsørgelse II

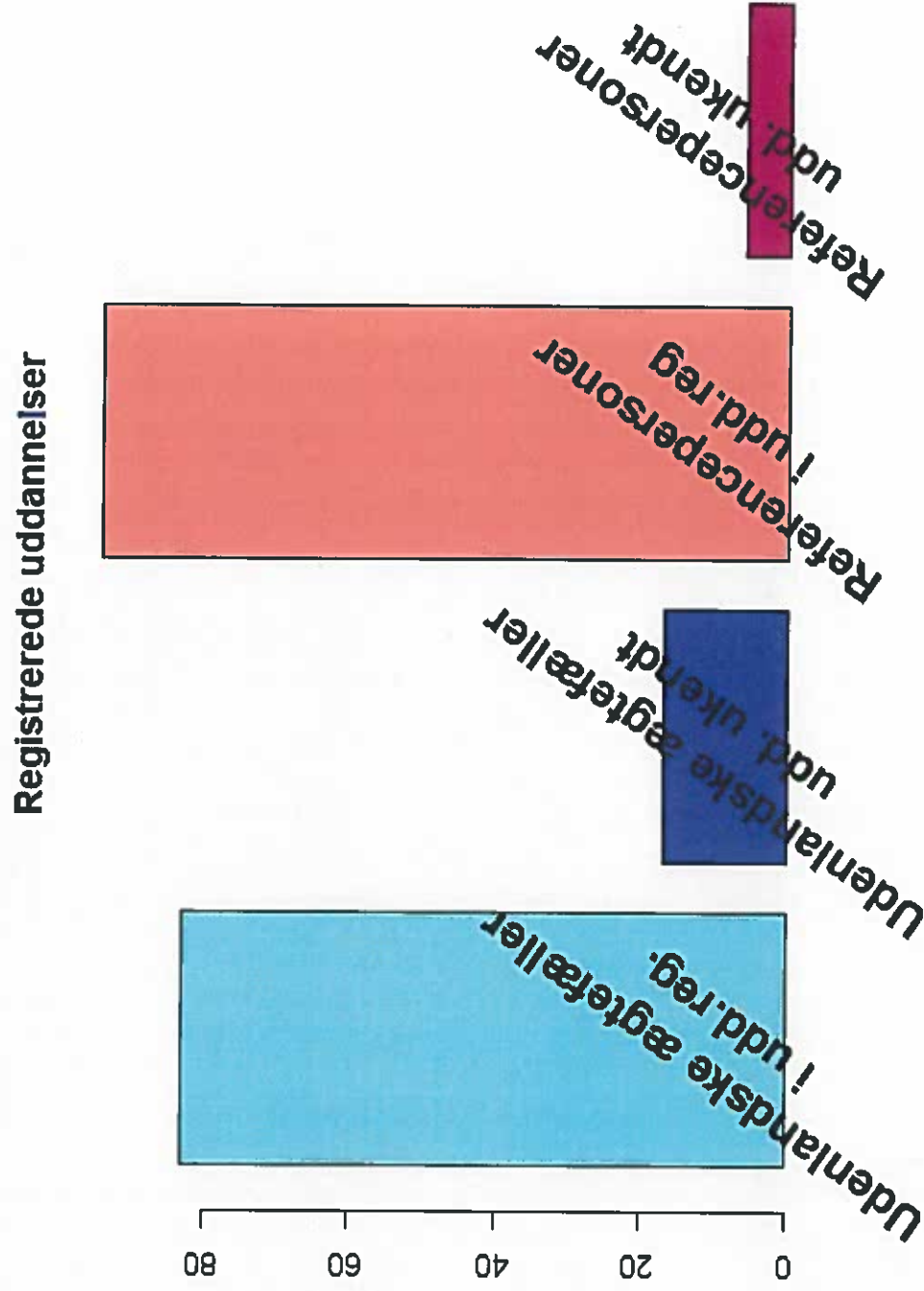
Til sammenligning var 62,2 % af befolkningen mellem 25 og 65 **ikke** på offentlig forsørgelse i 4. kvartal 2017

Referencepersoners brug af offentlig forsørgelse

Ydelser efter aktivloven: 1,5 %. Godt 16 % har været på dagpenge, barseldagpenge eller sygedagpenge. Godt 2 % er i fleksjob, godt 5 % er førtidspensionister, og 3,5 % har været på SU. Godt 70 % har **ikke** været offentligt forsørgede i løbet af perioden.

Hvad ved vi om uddannelserne?

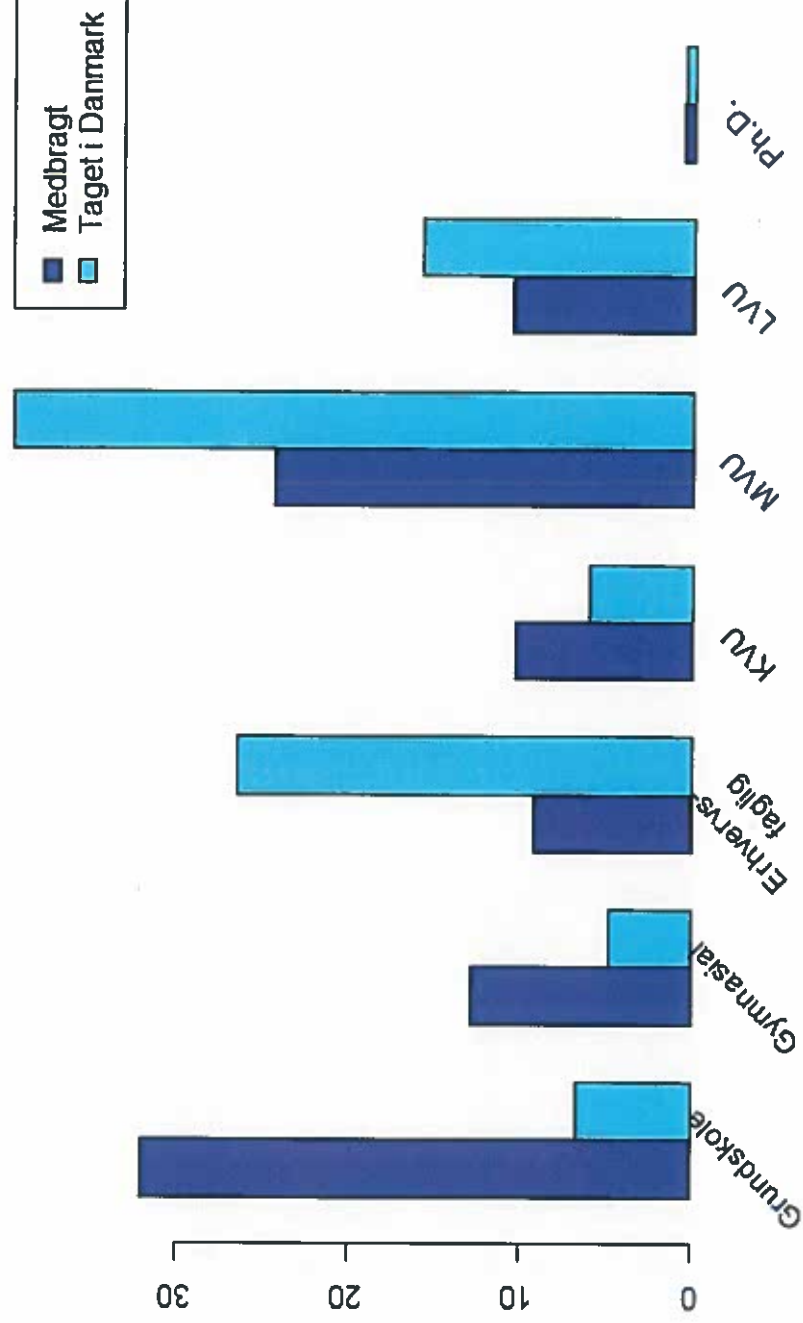

17 % af de familiesammenførte står ikke i uddannelsesregistrene. Det samme gælder for 6 % af referencepersonerne. Omvendt kender vi uddannelsesniveaueet for 83 % af de udenlandske ægtefæller og 94 % af referencepersonerne.

Udenlandske ægtefællers uddannelsesniveau,

16 % har taget højeste uddannelse i Danmark,
68 % har medbragt uddannelsen (og 17 % er ukendte)

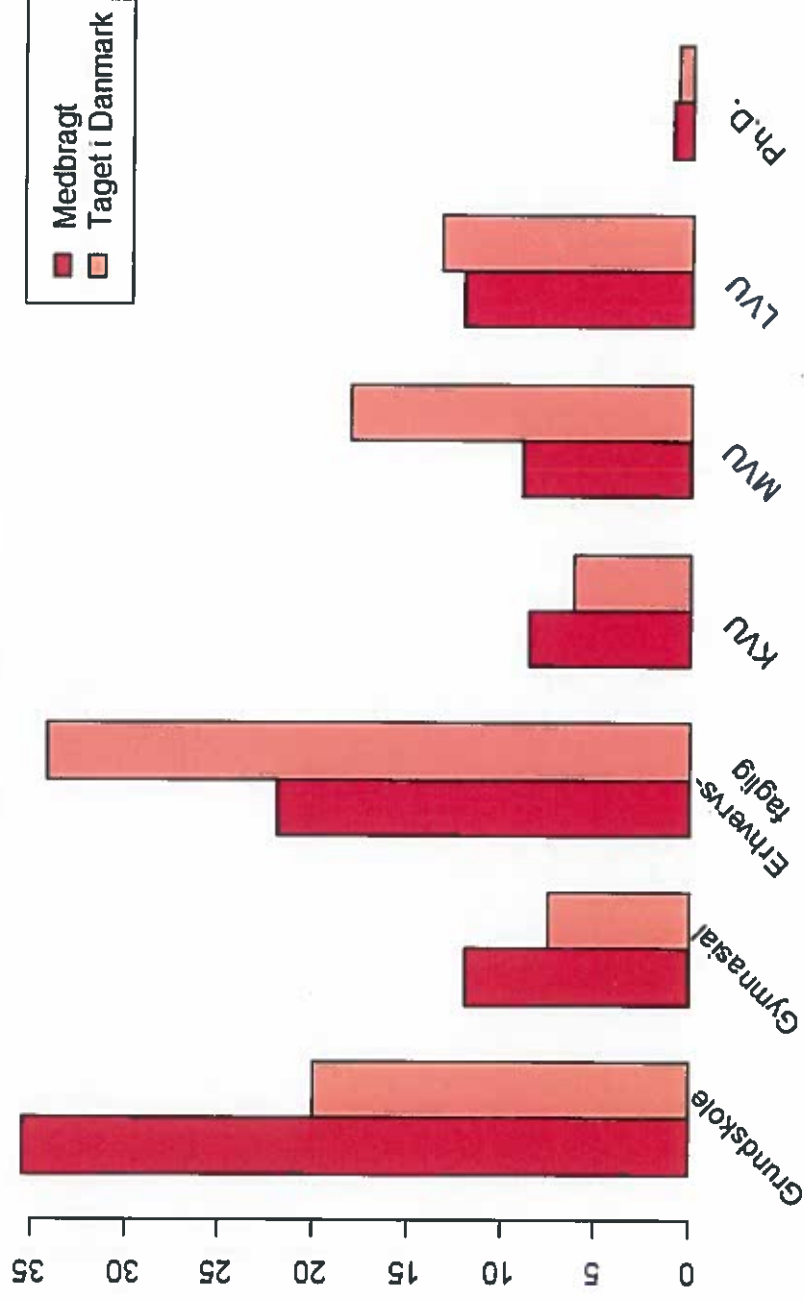
Udenlandske ægtefællers højeste uddannelse
Procent af kendte uddannelser

Referencepersonernes uddannelsesniveau,

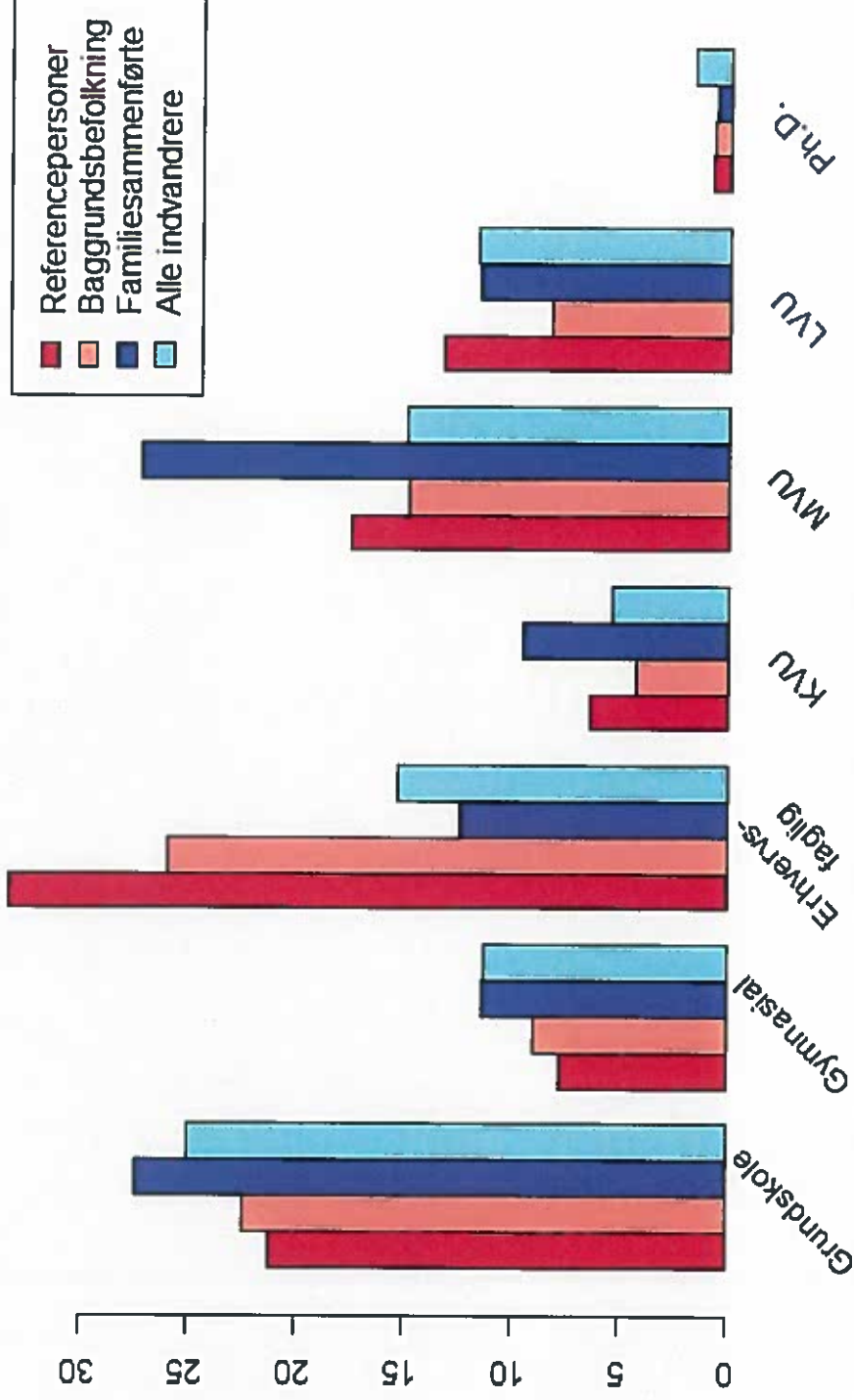
87 % har taget højeste uddannelse i Danmark,
7 % har medbragt uddannelsen (og 6 % er ukendte)

Referencepersoners højeste uddannelse
Procent af kendte uddannelser

Sammenligning med hele befolkningen

Sammenligning af uddannelsesniveauer
Optalt 2017 for sammenlignighed

Hvad siger tallene?

- Både for referencepersoner og udenlandske ægtefæller gælder, at færre er på ydelser efter aktivloven end i den samlede, danske befolkning.
- Både for referencepersoner og udenlandske ægtefæller gælder, at uddannelserne er på niveau med hhv. den danske befolknings og indvandreres medbragte uddannelser.

Hvad siger tallene ikke noget om?

- Beskæftigelse opdelt efter referencepersoners eller udenlandske ægtefælles opholdsstatus eller oprindelsesland.
- Uddannelse opdelt efter referencepersoners eller udenlandske ægtefælles opholdsstatus eller oprindelsesland.
- Dansk-internationale børns uddannelsesniveau og beskæftigelse.

Tak for ordet!

Spørgsmål?